

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

حسين مصطفى حسين

طالب ماجستير في جامعة سوران

househusen5@gmail.com

أ. د. ههلمهت بايز رهسول

جامعة سوران/ فاكه لتي اداپ/ قسم الكوردي

halmat.rasool@soran.edu.iq

الكلمات المفتاحية: الحنين إلى الماضي، اللغة، الماضي، الذاكرة، والاصطدام، الثقافة، الآنز

كيفية اقتباس البحث

حسين , حسين مصطفى , ههلمهت بايز رهسول, اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا, مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية, حزيران ٢٠٢٦, المجلد: ١٦, العدد: ٦ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

Registered في
ROAD

مفهرسة في
IASJ

Agreement of time in nostalgia of language (Your name is my signature) as an example

Hussein Mustafa Hussein
Master's student at Soran University
househouse5@gmail.com

Dr.Helmet Bayaz Rasul
Soran University/Faculty of Arts/Kurdish Department
halmat.rasool@soran.edu.iq

Keywords : nostalgia, language, past, memory, coincidence, culture, present

How To Cite This Article

Hussein , Hussein Mustafa , Helmet Bayaz Rasul ,Agreement of time in nostalgia of language (Your name is my signature) as an example ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, june 2026,Volume:16,Issue 6.

This is an open access article under the CC BY-NC-ND license
(<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract:

Nostalgia is one of the multi-dimensional concepts within memory, closely associated with understanding, recollection, and the tools of literature. In both emotional and anxious states, the poet is engaged in recalling as well as remembrance. Due to the cultural, historical, and diverse social life characteristics of people, nostalgia appears as an unconscious desire and a form of memory among Kurdish poets and readers. This study, entitled “The Coincidence of Time in Linguistic Nostalgia (Your Name Is My Signature as a Sample), examines a collection of poetic texts by Tal’at Tahir, in which irony is an important characteristic of linguistic nostalgia. In addition, a huge attention is shedded on the coincidence of time within linguistic nostalgia, where

emotional intensity and sadness throughout the texts, embedded in language, become the defining features of nostalgia. According to the levels of culture, language, and discourse, within a social, cultural, and political context, the semantic implications of the text. such as, the coincidence of the present and the past have been appeared.

In general, our aim in this research is to find a deep relationship between nostalgia and language, which has not been worked on in Kurdish literary research. The research question is: How is the role of language in constructing poetic aesthetic value produced through nostalgia? To what extent is nostalgia related to the poet's emotional and sad aspects through language? How is the poetic text present as meaning within the structure of language levels, such as culture, meaning and discourse? Importance of the study Along with the importance of nostalgia in language in terms of past narrative relationships, the semantic discourse aspects behind the text are important.

المخلص:

الحنين إلى الماضي هو أحد المفاهيم متعددة الأبعاد في الذاكرة، وهو مشابه جدًا للفهم والسرد والأدوات الأدبية. وتقوم مقام السرد في كلتا حالتنا الاستشعار والقلق لدى الشاعر. ونظرًا للخصائص الثقافية والتاريخية والاجتماعية لمختلف الأشخاص، فإن الحنين إلى الماضي هو شغف باطني و متماسك للشعراء والقراء الكورد. هذا البحث، بعنوان "اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة كتاب "اسمك هو توقيعي" أنموذجا، وهي مجموعة شعرية من تأليف طلعت طاهر وتتميز بسمة مفارقة درامية من نوستالجيا لغوية؛ ومع ذلك، يعنى به في اصطدام الوقت داخل نوستالجيا اللغة. ووفقًا لمستويات الثقافة واللغة والخطاب، في سياق التفاعل الاجتماعي والثقافي والسياسي للدول النصية، يغدو الاستشعار والحزن من مجموع النصوص خاصية نوستالجية. يهدف هذا البحث، بشكل عام، إلى استكشاف العلاقة العميقة بين الحنين إلى الماضي واللغة، وهي علاقة لم تُدرس في الدراسات الأدبية الكردية. ويتمثل سؤال البحث في: ما هو دور اللغة في بناء القيمة الجمالية الشعرية المستمدة من الحنين إلى الماضي؟ وإلى أي مدى يرتبط الحنين إلى الماضي بالجوانب العاطفية والحزينة للشاعر من خلال اللغة؟ وكيف يُجسد النص الشعري المعنى ضمن بنية مستويات اللغة، كالثقافة والمعنى والخطاب؟ تكمن أهمية هذه الدراسة في أن جوانب الخطاب الدلالي الكامنة وراء النص، إلى جانب أهمية الحنين إلى الماضي في اللغة من حيث العلاقات السردية الماضية، تكتسب أهمية بالغة.

نۆستالژیاو، چونکه ئەدەب بەشیوەیەکی گشتی بەرھەمییکی گێرانەوێیە، مامەلە لەگەڵ کۆی یادوەرییە کەلەکە بوو ئەزموونکراوەکانی پێشوتر دەکات. نۆستالژیا سەرۆسەودای راستەوخۆی بەو گێرانەوێ و تێگەشتنە بەرفراوانەوێ هەیە، کە ئەدییان و شاعیران و پڕۆمانووسان بەردەوام خوازیاری گێرانەوێ و گێرانەوێ و بەشیکی گرینگی گێرانەکانیشان لە بەریەککەوتنی ئێستا و داھاتوویان دایە لەچوارچێوەی خۆبندنەوێکانی شوناسی ئێستای کۆمەڵایەتی سیاسی و کەلتووری هەنوکی لەبەرانبەر ئەو کۆیادەوێیە، کە هەمیشە جوړیک لە غەمگینی و ھەستخرووشییە.

ناوێشانى توێژینەوێ بەناوێشانى (بەریەککەوتنی کات لە نۆستالژیاى زماندا "تێکشتی ناوی تو ئیمزای منە وەک نموونە") کۆمەڵە تێکستیکى شیعرى تەلەت تاهیرە، بە مێتۆدی وەسفی شیکارى لە ژێر پڕۆشنایى ئاستەکانى زمان بەتێگەشتنێکی ڕەھەندى زمانى، ڕاقە بۆ تێگەشتنێى زمانى نۆستالژى ئەو کۆمەڵە تێکستە دەکات. لە بژاردەى چەند تێکستیکدا، لەناو بەریەککەوتنی کاتدا، دۆخى نوێگەرى لەبەریەککەوتنی کۆیادەوێ بە ھەموو ئەو کەرەسە و ژینگە و چینە سادەکانى کۆمەڵ بەشیوازیکى ئایرونی و ئێستاتیکى و مەعریفى، دۆخى سیاسى و کۆمەڵایەتى و کەلتوورى بە زمانیکى نۆستالژیاى گوزارشتیان لێدەکات.

بەشیوەیەکی گشتی ئامانجمان لەم توێژینەوێیە ئەوێیە، کە پەيوەندیەکی قوولى نێوان نۆستالژیا و زمان بدۆزینەوێ، کە لە توێژنەوێ ئەدەبى کوردیدا کارى لەسەرئەکراوە، لە لایەکی دیکە دەرخستنی کۆی کایەى کۆمەڵایەتى و سیاسى و کەلتوورى رابردوو لە پڕیى زمان و یادگەى شاعیر لەو توێژینەوێدا گرینگە. ھەرچى پرسیارى توێژینەوێشە: پڕۆلى زمان لە بنیاتنانى بەھای ئێستاتیکى شیعریدا، لە پڕیى نۆستالژیاوێ چۆن بەرھەم ھاتووە؟ تا چەند لە پڕیى زمانەوێ نۆستالژیا پەيوەندى بە دیوێ ھەستخرووشى و غەمگینەکانى شاعیرەوێ ھەیە؟ چۆن دەقە شیعرییەکە وەک دەلالەت لە ناو پێکھاتەى ئاستەکانى زماندا، وەک فەرھەنگ و دەلالەت و گوتاردا ئامادەى؟

گرینگی توێژینەوێکە وێرای گرینگی نۆستالژیا لەناو زماندا لە پەيوەندیەکانى گێرانەوێ رابردووێ دیوێ گوتارییە دەلالییەکانى پشتى تێکست کاریکى گرینگە، دیوێکی دیکەش بوار بۆ ڕەھەندە فراوانەکانى زمان خۆش دەکات بۆ بەدواداھاتنى توێژینەوێ دیکە و دەرچوون لە کلێشەى ڕاقەکارى نۆستالژیا.

تەوەرەى یەکەم: چەمک و ڕەھەندەکانى نۆستالژیاى زمان

ریشە و زاراوەى نۆستالژیا (Nostalgia)

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

رهگ و ریشهی زاراوهی نۆستالژیا له‌رووی پیکهاته‌وه بۆ زمانی یۆنانی کۆن ده‌گه‌رێته‌وه ((وشه‌ی نۆستالژیا ئاوێته‌یه‌کی نیوکلاسیکیه‌ که له‌ زمانی یۆنانیه‌وه وه‌رگیراوه، پیکهاته‌وه له (νόστος (nóstos، وشه‌یه‌کی هۆمیریکی به‌ واتای (گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه) و (άλγος (álgos، به‌ واتای ئازار دێت)) (Fuentenebro; de Diego, F; Valiente, 2014: 404) له‌ بنچینه‌دا، نۆستالژیا وشه‌یه‌کی فهرنسییه‌ له‌ دوو داسته‌واژه‌ی یۆنانی وه‌رگیراوه که (nostos) به‌ واتای گه‌رانه‌وه دێت و (algos) سه‌ره‌ت و ئازار و دلته‌نگی دێت (مه‌دی شریفیان، ١٣٨٦: ٥٢). هه‌ر بۆیه‌شه‌ له‌ پێناسه‌کانی نۆستالژیا لای میلان کۆندیرادا هاته‌وه: ((نۆستالژیا وشه‌یه‌کی یۆنانیه‌ و نۆستۆس به‌ واتای گه‌رانه‌وه دێت و ته‌لگۆس به‌ واتای مال دێت، بۆیه‌ پێویسته‌ بزانی نۆستالژیا واتا گشتیه‌که‌ی ته‌وه‌یه‌ بۆ ئازار و سه‌ودالی دێت و گه‌رانه‌وه‌یه‌که‌ بۆ رابردوو به‌ کار دێت)) (Milan Kundera, 2004: 14-15) زاراوه‌ی نۆستالژیا سه‌ره‌تا له‌ زانستی پزیشکییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه‌، نه‌وه‌ک له‌ شیعر و سیاسه‌ته‌وه، به‌لام دواتر هاته‌وته‌ ناو ته‌ده‌بیاته‌وه. بۆ یه‌که‌مین جار له‌لایه‌ن خۆیندکاریکی پزیشکی سوپسری به‌ناوی (یۆهانس هۆفهر) له‌ ساڵی ١٦٨٨ داهێندراوه. به‌هه‌مان شیوه‌ش دوو زاراوه‌ی دیکه‌شی پێشنیازکرد بۆ هه‌مان نه‌خۆشی، وه‌کو (نۆسۆمانیا) و (فیلۆپاتریدۆمانیا)، به‌لام خۆشه‌ختانه‌ نه‌که‌وته‌ ئێو زمانه‌وانی باوه‌وه (Svetlana Boym, 2007: 7). دواتر له‌گه‌ڵ به‌رکاره‌ێنانی ره‌وته‌کانی ره‌خه‌ و چه‌مک و زاراوه‌ ره‌خه‌یه‌یه‌کان په‌ریوه‌ته‌وه‌ ناو ره‌خه‌ی ته‌ده‌بییه‌وه. هه‌ربۆیه‌ش له‌ بنه‌ره‌ته‌وه‌ ته‌م ده‌سه‌واژه‌یه‌، وه‌کو ده‌سته‌واژه‌یه‌کی نه‌خۆشی یان باریکی ده‌روونی وێناکراوه، چونکه ((زه‌مه‌نی نۆستالژیا په‌یوه‌سته‌ به‌ زه‌مه‌نی رابردوو. گوتاریکی رابردوخوازه‌. که‌سی نۆستالژیا ده‌خوازی بوونی خۆی له‌ رابردوودا پایه‌دار بکات، به‌و پێیه‌ی رابردوو هه‌میشه‌ سه‌رده‌می شکۆ و سه‌روه‌رییه‌، چونکه‌ له‌ ئێستادا ته‌و شکۆ و ره‌سه‌نێتییه‌ بوونی نه‌ماوه)) (د. نه‌وزان ته‌سه‌ود ته‌حه‌مد، ٢٠١٥: ٣٩١). له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه نۆستالژیا ئاماژه‌یه‌ بۆ ته‌و ئازار و ناخۆشیانه‌ی، که‌ مرو‌ف دووچاری ده‌ییت و به‌هۆی یاده‌وه‌رییه‌کانیه‌وه ده‌یه‌وێت بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ژینگه‌که‌ی خۆی و ترس له‌وه‌ی نه‌توانیت بگه‌رێته‌وه‌ بۆ رابردوو ژینگه‌ بنه‌ره‌تییه‌که‌ی که‌ سه‌ره‌تی بۆده‌خوازیت (عه‌بدوللا تاهیر به‌رزنجی _ د. عه‌لی تاهیر به‌رزنجی، ٢٠٢٤: ٤٩٩).

له‌فه‌ره‌نگی زمانی عه‌ره‌بی (نستالجیا) به‌کار دێت، چونکه‌ زمانی عه‌ره‌بی وه‌کو پێنوووس و نووسنی فه‌رمی ده‌نگی (گ) نییه‌، له‌ زمانی ئینگلیزیش ده‌نگی (گ) هه‌یه‌ و وه‌کو خۆی ده‌نووسریت و ده‌خوێدریت ته‌وه‌ له‌ زمانی کوردیشدا پیتی (ژ) هه‌یه‌ و چۆن ده‌نووسریت، ئاواش ده‌خوێندریت ته‌وه‌. له‌ راستیدا زاراوه‌ی نۆستالژیا له‌ زمانی فه‌ره‌نسی وه‌رگیراوه، ده‌کریت زمانی کوردی راسته‌وخۆ له‌ زمانی فه‌ره‌نسی وه‌ریگریتیت.

له باره‌ی ده‌لاله‌ته‌کانی زاراو‌ه‌که پێشتر زۆر وشه و ده‌سته‌واژه‌ی جوړاو‌جوړ له ئه‌ده‌بیات و نووسینی کوردیدا له بری نۆستالژیا به‌کارهاتوون، به‌لام ئه‌و ده‌سته‌واژه به قو‌ناغی جیا جیا ئه‌ده‌بی کوردیدا، تێپه‌ریون و هه‌ریه‌که‌یان بۆ سه‌رده‌می خو‌یان به‌کارهاتوون. بۆیه‌ش وشه‌ی غه‌ریبی، مه‌نفا، دووره‌ولاتی، تاراو‌گه، سو‌زی غه‌ریبی، فه‌یراق، تامه‌زرۆی له راده‌به‌ده‌ر، ئه‌زموونی مندالی... هتد مانا هه‌لگری زاراو‌ه‌ی نۆستالژیان، به‌لام به پێی قو‌ناغه جیا‌واژه‌کانی ژیان هه‌موو ئه‌مانه به‌کارهاتوون، به‌لام هه‌یشتا نه توندراوه ئه‌م وشانه مانای ته‌واوی زاراو‌ه‌ی نۆستالژیا بن و دواتر نۆستالژیا شو‌ینیان ده‌گرێته‌وه (سو‌ران مامه‌ند عه‌بدو‌للا، ٢٠١٦: ٢٤). ئه‌گه‌ر پێشتر له‌ناو ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی و کتێبه‌کانی می‌ژووی ئه‌ده‌بی کوردی زاراو‌ه‌ی نۆستالژیا ده‌رنه‌که‌وتبێت له بری ئه‌وه ده‌سته‌واژه‌و وشه‌ی فه‌یراق و مانفا و دووره وولاتی و تاراو‌گه به‌کارهاتبێت، به‌لگه‌ن له سه‌ر ئه‌وه‌ی نۆستالژیا پێش ده‌رکه‌وتنی زاراو‌ه‌که ئاماده‌یی هه‌بووه.

چه‌مک و ره‌هه‌نده ده‌لالیه‌کانی نۆستالژیا

نۆستالژیا په‌یوه‌ندییه‌کی قو‌و‌لی به‌ ده‌روونی مرو‌قه‌وه هه‌یه. مرو‌قیش بو‌ونه‌وه‌ریکی ئاقلمه‌ندی ئالۆزوبلۆزه، وه‌ک بو‌ونه‌وه‌ریکی بیرکه‌ره‌و و بو‌ونه‌وه‌ریکی به‌جیماوی ناو ئاگایی و بو‌ونه‌وه‌ریکی هه‌سته‌کی، کو‌ی ئه‌و تێگه‌یشتنه‌ په‌یوه‌ندیان به‌نۆستالژیاوه هه‌یه، بۆیه ناکرێت، ئێمه پێناسه‌یه‌کی په‌ها بۆ چه‌مکی نۆستالژیا بکه‌ین. ئه‌وه‌ی لێره‌دا، زیاتر مه‌به‌سته مامه‌له‌یه‌کی چه‌مکیانه‌یه نه‌ک پێناسه‌کی پراوه.

یوه‌انس هۆفه (Johannes Hofer) (1669-1752) تو‌یژه‌ری پزیشکی سو‌یسی یه‌که‌م که‌س بو‌و وشه‌ی (نۆستالژیا)ی به‌کارهێنا له تێزه پزیشکیه‌که‌ی له‌ سا‌لی ١٦٨٨ دا، که تێیدا نۆستالژیا وه‌ک نه‌خۆشیه‌کی ده‌روونی و جه‌سته‌یی پێناسه‌ی کرد، به‌ تایبه‌تی په‌یوه‌ست به‌ دلته‌نگی بۆ مال و نیشتمان. که‌ خو‌یندکاریکی پزیشکی بو‌و بۆ پێناسه‌ی نۆستالژیا له‌ روانگه‌یه‌کی ده‌رووناسیانه، لێده‌روانیت، هه‌روه‌ک جو‌ریک له‌نه‌خۆشی ده‌یناسی‌نیت: ((له‌ په‌یامه ئه‌کادیمیه‌کان نۆستالژیا به‌ نه‌خۆشیه‌کی ده‌روونی ده‌ناسی‌نیت، که‌ ده‌رهاو‌یشته‌ی دلته‌نگیه له‌ مالئاوا‌یکردن له‌ خاک و نیشتمان ده‌گوتریت، نۆستالژیا په‌یوه‌سته به‌ خه‌موکیه‌وه، که‌ تاک چه‌زی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌یه بۆ زیدی باب و با‌پیران و خاک و نیشتمانی (خۆی)) (Milan Kundera, 2004, 14-15).

لۆرا سه‌لمۆن (Laura Salmon) (١٩٧٢-....) تو‌یژه‌ری ئه‌ده‌بی ئیتالیایی کاره‌کانی سه‌رنجیان له‌سه‌ر هه‌سته ده‌روونیه‌کان و پێکهاته‌ی هه‌ستی له ئه‌ده‌دا بو‌و نۆستالژیا وه‌ک ئه‌زموونی هه‌ستی و بیرکردنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بی شی ده‌کرده‌وه. به‌دیدی (لۆرا سه‌لمۆن) ((نۆستالژیا بریتییه له گومانی پاک، ئه‌م گومانه هه‌م وه‌لامیکه بۆ ئیستا هه‌میشه بیر فه‌راهه‌م

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

دهكات بۆ ههستهكانی دهروونی نووسه رانی ئه دهبی. له ئه نجام دهروونیکی پارادۆکسی و ههستیکی بوونگه رایانه یاخود بیروبواریکی مۆنۆلۆگی (وهرده گریت) (Laura Salmon, 2015: 24) ئهم ټیگه یشتنه ش له نیوان ئه دهب و ټیگه یشتنیکی زانستی دهروونی دایه، واته ئه و باره رهنگریژییه دهروونییه هه مان ټیگه یشتن و نواندنه وهی له ناو ټیکستدا ههیه و ده رده که ویت. یه کێکی دیکه ی پروانگه کان بۆ نۆستالژیا په یوه ندی به ناسنامه وه ههیه، بۆیه زیاتر وهک رابردوو بوونایه تی و ناسنامه وه دهروانه نۆستالژیا، ههروهک کۆمه لناسی ئه مریکی فريد ديفيس (Fred Davis) (1997-1928) کاره کانی له چوارچۆیهی ناسنامه، کۆمه لایه تی و فرههنگیه وه بوون و نۆستالژیا ی وهک پرۆسه یه کی کۆمه لایه تی و دهروونی به تایبه تی له کاته کانی گۆرانکاری و ناسایی ژیا نی تاک و کۆمه لگه دا شیکرده وه. نۆستالژیا وهک پرۆسه یه ک ده بیئت، که مروقه کان له پروانگه ی دوینی یاخود رابردوو وه سهیری ناسنامه یان ده که ن به تایبه تی له کاتی گۆرانکارییه کانی ژیا ن و نا هه مواری باری کۆمه لایه تییه وه، ئه مه ش یه کێکه له و پالېشتیا نه ی، که مروف که لێنێکی پرووخی و مهعنه وی بۆ درووست ده بیئت، بۆ ئارامگرتنی خۆی شوینێک ده کاته په ناگه، که ته نیا له خۆیه وه دیا ره. ئه مه ش له ئه نجامی ئه وهیه، که په یوه ندییه کان ده که ونه مه ترسییه وه (Fred Davis, 1979: 9,16.103) ئه گه رچی نۆستالژیا په یوه ندی به رابردوو ههیه و به شیکه له ناسنامه ی بوونایه تی، له گه ل ئه وه شدا به ټیگه یشتنیکی دیکه په یوه ندی به له بیرچونه وه و یادگه وه ههیه، دواتر لیندا هۆچین تیوریستی که نه دی و ئه ده بدۆست و ره خنه گریکی که لتووری (Hutcheon Linda) (1974) به وتنی بۆ له یادمانه ناسراوه، به توێژینه وه کانی له سه ر پۆستمۆدێرنیزم، بیره وه ری و میژووی نووسیوه نۆستالژیا وهک دیارده یه کی که لتووری و جوانکاری ئه ده بی ده بیئت، نه ک ته نیا ههستیکی که سی. لیندا هۆچین له پێناسه کردنی بۆ نۆستالژیا دیته گو و ده لیئت: ((نۆستالژیا به شیوه یه کی یادگاری له رابردوودا ده رده که ون. که چی ئه م یادگارییه، وه کو سه راب یاخود وهک کریستال ده رده وشینیه وه، ئه گه ر که سه که زوو ئه م نۆستالژیا به یاداشت نه کات هه ر زوو له یادی نامیئت و له بیر ده چیته وه)) (Linda Hutcheon, 1998: 20).

سفیتلانه بۆیم (Svetlana Boym) (1959-2015) توێژه ری که لتووری، مامۆستای ئه ده ب و میژووی ئه مریکی به ره گه ز پرووسی بوو. به تایبه تی ناسراوه به بیرۆکه ی نۆستالژیا، وهک دیارده یه کی که لتووری، سیاسی و هونه ری و جیا کردنه وه ی نۆستالژیا ی (چاکسازانه) و (بیرکه ره وه) به شیکه دیکه له و پێناسانه ی که بۆ نۆستالژیا ئاماده یان ههیه، وهک دیارده یه کی ئه ده بی لی دهروانن له وانه (سفیتلانه بۆیم) ده لی: ((من نۆستالژیا وهک دلته نگه ی بۆ مالێک ده ناسیئم، که ئیستا بوونی نییه یان هه ر بوونی نه بووه. نۆستالژیا ههستیکه بۆ له ده ستدانی شتیکه یاخود درکپیکردنیکه بۆسرینه وه ی ئیستا، که تێیدا یه، به لام له گه ل ئه وه شدا ده رپیرینی

خۆشه‌وێستیه به‌خه‌یال له‌لای كه‌سه‌یه‌یه‌ی دیاریكراو)) (Svetiane Poym, 2001:13). وێنه‌ی نۆستالژیا وه‌كو وێنه‌یه‌یه‌ی سینه‌ما وایه‌، كه‌ خۆی به‌ تاقه‌ وێنه‌یه‌یه‌ی نیشان ده‌دات. له‌ راستیشدا دوو وێنه‌ی به‌یه‌یه‌یه‌ی گه‌یشته‌وون، وه‌كو تێكه‌ڵبوونی مال و دووری، رابردوو و ئێستا یاخود خه‌ون و ژیا‌نی رۆژانه‌. زۆر هه‌ولده‌دری‌ت ئه‌و دوو وێنه‌یه‌یه‌ی به‌یه‌یه‌یه‌ی بخه‌ینه‌ ناو یه‌یه‌یه‌یه‌ی چوارچۆیه‌ی تابلۆیه‌یه‌یه‌ی ده‌شکیت (Svetiane Poym, 2001:13).

کێشه‌ی به‌جێهێشتن و تاراوگه‌بوون و کۆچپێکردنی به‌زۆره‌ملی و ئاواره‌یی هه‌موو ئه‌و دیاردانه‌ په‌یوه‌ندی قوولیان به‌ زۆر کایه‌وه‌، هه‌یه‌، بۆیه‌ له‌ خاکدایرن کێشه‌یه‌یه‌ی قوولی مرۆفه‌، ده‌کریت مرۆف په‌یوه‌ست بێت به‌و ژیا‌ن و گۆزه‌رانه‌وه‌، كه‌ له‌ رابردوودا هه‌یه‌یه‌یه‌ی کۆزه‌ینی دێته‌وه‌ گۆکردن و هه‌سه‌ره‌ت بۆ ئه‌و ژیا‌نه‌ی ئه‌و ده‌خوازیت، كه‌ له‌ ده‌ستی چووه‌. (مه‌هدی محه‌مه‌د ئه‌حمه‌د، ته‌له‌فزیۆنی نه‌ورۆز، ٢٠١٥). سه‌ره‌رای ئه‌و تێگه‌یه‌شتنه‌ی، كه‌ نۆستالژیا په‌یوه‌ندی به‌ره‌هه‌نده‌ ده‌رونییه‌یه‌یه‌ی به‌هێزه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، له‌ زۆره‌هه‌ند و چه‌مک دیکه‌ و زانسته‌ مرۆیه‌یه‌یه‌ی دیکه‌ له‌ په‌یوه‌ندی دایه‌، وه‌ک میژوو و زمان و ئه‌فسانه‌ناسی و دیاردی شوێنگۆرگی و لێکه‌وته‌ی تراژیدیا و ئاواره‌بوون و زۆرچه‌مکی ده‌روونی وه‌ک نامۆیی و خه‌مۆکی و هه‌ستی سادی و ماسۆشی ته‌نانه‌ت گێرانه‌وه‌ناسیش به‌تایبه‌تی شوێنکات و تایبه‌تمه‌ندییه‌یه‌یه‌ی دیا‌لوگ و مه‌نۆلوگ له‌ گێرانه‌وه‌دا سه‌روشتیکی نۆستالژیا هه‌یه‌، یا‌ن نۆستالژ پشته‌ پێده‌به‌ستیت، بۆیه‌ له‌ نێوان ئه‌و کایانه‌دا به‌ناوبردن یا‌ن به‌ناو نه‌بردنی نۆستالژیا کۆی ئه‌و کایانه‌ له‌ناو راقه‌ی نۆستالژیدا ئاماده‌یا‌ن هه‌یه‌، هه‌ر ئه‌و تایبه‌تمه‌ندییه‌یه‌یه‌ی ئه‌ده‌ب به‌ نۆستالژیاوه‌ ده‌به‌ستری‌نه‌وه‌.

په‌یوه‌ندییه‌یه‌یه‌ی دینامیکی له‌ نێوان زمان و ده‌روونی مرۆف دروست ده‌ییت و مرۆف له‌و حاله‌ته‌ هه‌لاوێر ده‌ییته‌وه‌ و كه‌رسته‌کانی زمان و کات و شوێن هه‌له‌به‌زێرت، به‌تایبه‌تی له‌ ئێستادا، به‌ کۆمه‌لێک هۆکارگه‌لی سه‌رده‌مه‌وه‌، بێ ئۆفره‌یی له‌ سه‌رده‌می ئێستاماندا روو له‌ زیادبوونه‌، كه‌ مرۆف هه‌سه‌ره‌ت بۆ رابردوو به‌خوازیت (فیا‌ن عبا‌س اسماعیل، ٢٠١٤: ١٠).

له‌ روانگه‌ی (کات و شوێن)ه‌وه‌، وه‌ک ره‌گه‌زیکی دیاری نۆستالژیا له‌ نێو ده‌قه‌ ئه‌ده‌بیه‌یه‌یه‌ی کانیاندا هه‌یه‌، به‌پێی قو‌ناغه‌کانی ئه‌ده‌بی ئه‌و ره‌هه‌نده‌ ده‌رکه‌تووه‌، هه‌روه‌ها شوێن چوارچۆیه‌یه‌یه‌ی بۆ کۆکردنه‌وه‌ی کۆیی پرۆسه‌ی نۆستالژیا وابه‌سته‌ بوون به‌ زیدی باب و باپیران و مرۆف هه‌موو کات خوازیا‌ره‌ بۆی بگه‌ڕێته‌وه‌ (ئازاد محه‌مه‌ سه‌حید، ٢٠٢٤: ١٦١) به‌هه‌مان شێوه‌ کاتیش پرۆسه‌یه‌یه‌یه‌ی بۆ ده‌ستنه‌شاندنی کۆگوتاری نۆستالژیا وه‌ده‌رخستنی پێناسه‌ی نۆستالژیا كه‌ جیاکاری ده‌کات له‌ نێوان کاتی ده‌روونی ئێستا و رابردوو له‌ ناو خودی ده‌قدا، کاتی فیزیکی پرۆسه‌یه‌یه‌یه‌ی، كه‌ تێپه‌ربوو گه‌رانه‌وه‌ی بۆ نیه‌، هه‌ر ئه‌مه‌ش واده‌کات له‌هه‌ر ئانوساتیکی

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

دايت نۆستالژيا بېتە بوون و لە زەينى نووسەردا و ھەسرەت بخوازيت بۆ کاتى ٲربردوو. (عطا ٲرەشيد ھسيڻ، ٢٠١٩: ٢) بۆيە شاعيران مەيلى بەرەو دياردەى نۆستالژيايە، کە لە ئيستا ھەلدیت و ٲەنا بۆ ٲربردوو دەبات، ھەر لەبەر ئەم ھۆکارە دەگەرێنەو ھە ٲربردوو و بۆ دۆزینەو ھى شتە ونبوو ھەکانيان، بەجۆرێک دینە قسەکردن و لەگەل نەرەزايى خويان بۆ دەرەدە ٲرن شيريني يادەو ھەرييەکانى ٲربردوو بە زمانى ئيستا دەگيرنەو ھە (سيد ٲرەضا ميراھمەد- د.علی نجفی ايوکى- نجمە فتحعلی زادە، ١٣٩١ھ. ش/٢٠١٢: ١٥١)

رەگەزى ٲربردوو لە نيو ئەدەبياتى نۆستالژيادا، ھەک دياردەيەکى مرؤفایەتى دەرەدەکەوئ نەو ھەک تايبەت بېت بە نەتەو ھە و قوئاغیكى ئەدەبى. ئەو ھى رەگەزى ٲربردوو جيا دەکاتەو ھە لەلای شاعيران تەنيا ھەلومەرجى کلتورى و سياسى و کۆمەلایەتى و دەررونى و زمانىيە وادەکات ٲربردووى شاعیرەکان جياواز دەرکەوئ، واتا ٲەيوەندى بەو کۆزینیە تاکەو ھەيە، کە چۆن بىر لە ٲربردووى خويان دەکەنەو ھە. ((بیرھینانەو ھى بیرەو ھەرييەکان ٲەيوەندى نيوان ئيمە و ٲربردوو دروست دەکات و بەيەکەو ھەيان دەبەستیتەو ھە، ھەبوونى بیرەو ھەرى لە لایەن ھەر کەسيک شتیکى ئاسايى و سروشتييە، بەلام کاتيک بە بیرھینانەو ھى بیرەو ھەرييەکان بۆ کەسانێک بگاتە ٲرادەيەک، کەسەکە بەرانبەر بە واقع ٲرەشبين و نيگەرەن بېت، ئەوا کەسەکە ھەست بە نۆستالژيا دەکات و ھەسرەتى دوورى و دلنەنگى دەکات)) (سوړان مامەند عەبدولاً، ٢٠١٦: ١١٥) ٲربردووى شاعیر بەبى ئيستا ھيچ واتايەک بە نۆستالژيا نابەخشيئت بەھەمان شيو ھش ئيستايبوون بەبى زەينى ٲربردوو ناتوانيئت گوتارى نۆستالژيا بەرھەم بھيئيئت.

نۆستالژيا لە ٲەيوەندى زمانيدا

زمان بە ٲرەگەزىکى ديار و سەرەکى دەقدا دادەنریت، ٲرۆلێکى سەرەکيش لە بەرھەمھينانى دەقى ئەدەبىي دەگيريت ((زمان لە نيو شيعردا ئەرکى گەياندن نييە، بەلکو ئەرکى دروستکردنى گەمەيەکى ھونەرى و ٲرەوانبېژييە، ھەرۆک (ٲرۆلقالېرى) گرینگىيەکى زورى بە زمانى شيعر دەدات و شيعر بە زمانێکى دیکەى نيو زمان دادەنریت (مستەفا ئاسووعومەر، ٢٠٠٩: ٨٦) ئەمە ئەگەر جاريک بۆ دەقى ئەدەبىي يان ھەر دەقيکى تر راست بېت، ئەوا بۆ بنياتنانى دەقيکى نۆستالژيا دووچار ٲراستە، چونکە بەرھەمھينانى دەقيکى نۆستالژيا ٲەيوەنديەکى توندوتۆلى بە خودى کات و شوين و زمان و ٲربردوو و ئايدۆلۆژياو ھەيە. ((سەرجم ٲرەگەزەکانى شيعر زمان، ئەزموون، ٲرېتم و وینە ھونەرى، بە ھەموويان لە ئەنجامى کارلېککردنيان دەقى ٲرەسەن ٲيک دەھيئن)) (د. ئازاد عبدالواحد کەریم، ٢٠١١: ٤٥-٤٦) لەو توخمە ٲيک ٲيئەرانەى ئەدەب، ھەک نۆستالژيا بەبەشدار دەييت. نۆستالژيا زياتر لە دەقى تر خوئ وابەستەى زامان دەکات.

نووسەر و شاعیران بههوی زمانهوه کومه لیک دهسه واژه دهئافرینن، که واتا لهخوگر ییت. زمان بهو خهسلهتهوه خوړسکانه دیتهگوکردن، نووسەر یان شاعیر ههولدهدات له ریگه زمانی پهیوهندی دهلالهتهکانی چروپر و تیکچرژاو دهکات، واته ئهدهب بههوی تایبهتمندیی زمانهوه، لهناو زمانهوه دهلالهتهکانی **خوی بهرههم دههینتهوه شیعرهکەش شوینیک دهستنیشان دهکات. باسی نازار وته نیاییهک دهکات بیتهوهی جوړی نازارهکەه دهست نیشان بکات، خوی دهخاتهوه حالهتیک** رابردوو یادهوهرییهوه، وهک بلایی تاراوگهنشینه و دووره نیشتمانه و له ریگه لینکی زمان و دهروونییهوه خوی دهخاتهروو (د. پهخشان سابیر، ٢٠١٥: ١٥-٤٧) نهست وهک کوگایهکی دهروونی و چهیندراو، ههر رووداویکی رابردوو له ریی دهقیک نوستالژیا به زمان و کهرستهی تاییهت دهخولقینیت و دووباره دهگهرینهوه (دارا سلیمان، ٢٠٢٤). له لایهکی دیکهشهوه پیکهاتهی ههر دهقیک ئهدهبی له رووی بهکارهینانی زمان له لای نووسهران له یهکترییهوه جیاوازن، بویهش نووسەر بههلبژاردن و بهشداریپیکردنی زمان، ئاگایانه و نائاگایانهیه دهکهوینه ژیرباری گیرانهوهی رابردوو ئه مبارکراوه زهنییهکانیهوه.

ئهو وینه شیعرییهی لهلای خوینەر بنیات دهئیت. تهنیا وینهیهکی ئاسایی و بژاردیهکی خوویستانه نییه، دهیتهوه بهشیک لهو کهرستهی، که پهیوهندییهکی قوول له نیوان شاعیری نوستالژی و خوینەر دروست دهکات. زمانی شیعی نوستالژیا زمانیک ئالوز نییه، بهلکو زمانیکه خوینەر ئاشنایهتی به کهرستهکانی نیو دهقهکهوه هیه، له پهیوهندییهکی هارمونییدا (د. ژوان عهبدلسلام عهزیز گهردی، ٢٠٢٢: ١٨٨). بهلای ئیمهشهوه رۆلی زمان له تیگهیشتنی دهروونیدا گرینگه له بهستنهوهی یادگه ئهوانیدیکهوه، ویرای ئهوهش زمان ههمیشه پیوستی به چیرۆک و گیرانهوهیهکی ئالوز نییه، بهلکو زمان لهناو ههستهکاندا لهناو زمهندا ههموو ئهو بهریهککهوتنه بهریهککهوتنی دهلالیان لپییکدیت.

هاوتهبایی زمان و کات له ناو دهقی نوستالژیای زماندا

کات پیگهیهکی گرینگی رابوونی ههست و سۆز و ورژاندنه. بهتاییهتی له دۆخ و مهودایهکی درکپیکراودا له نیوان ئیستا و رابردوویهکی بهسهرچوو دروست دهییت. کومه لئاسیکی ئهریکی فرید دیفیس (Fred Davis) (1928-1997) کارهکانی له چوارچیهی ناسنامه و کومه لایهتی و فرههنگیهوه نوستالژیای وهک پرۆسهیهکی کومه لایهتی و دهروونی شیکردهوه، بهتاییهتی له کاتهکانی گۆرانکاری و ئاسایی ژبانی تاک و کومه لگه دا. دهیفس له سالی (١٩٧٩) جهختی لهوه کردوتهوه، نوستالژیا پیوستی به لیکترازن و دوورییهکی کاتی هیه. نهک ههرئهوهنده، بهلکو پیی وایه ئهوهسته

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) نموذجاً

تهنيا كاتيک پرووده دات، که هه ژموونی ژيانی پيشوو دووباره به چه مکرردن بکری، نه مهش به هوئی پیدانی کاته وه ده سازی و دینه گو نه مهش به مه به سستی نه وهی، یاده وه ریبه که ئاسان بکری و جوړه نهرمی و ئیستاتیکیه کی پیدری. له کو تاید و هک ده قیکی نوستالژیای نه ده بی له ریگی به رزکردنه وهی هه سته کان، له کاتی گیرانه وه دا بمانخاته ناوده لاله ته وه، به مهش ده قه که و له تاکه که بکات، باسکردنی رابردووی خوئی به مه به سستی پاراستنی ناسنامه و دوخی دهروونی و پیوستیه کو مه لایه تییه کانی به نه رینی بکات، بویه ده قی نوستالژی ته نیا بو دیارکردنی ساتیک له ساته کانی میژوو نییه (Fred Davis:1979,9-16)

زمان گرینگیه کی بنچینه یی له دروستبوون و ده ریپینی نوستالژیدا هه یه، چونکه وهک نیوه ندگیریک له نیوان بیره وه ری، هه ست و دووریه کی کاتی رول ده بینیت. به پیی سفیتلانا بویم، وهک تویره رکلتووری و ماموستایه کی نه ده بی نه مریکی نوستالژیا ((گیرانه وه یه کی راسته وخو بو رابردو نییه، به لکو دروستکردنه وه یه کی چیروکیه، که به هوئی ده ریپینی زمانیه وه سیما و شیوه ده گریت، له وهی که و بیره وه ری هه لده بژدیریت و لیکه دریت، که و نه مهش به یارمه تی هه ست و سوژه وه هیزی پی ده دریت)) (Boym, S, 2001: 7-8). زمان له ریگی چیروکیگیرانه وه و متافوره کانه وه، یارمه تیده ره بو نه وهی تاکه کان بیره وه ریبه پارچه پارچه کان بگورن بو گیرانه وه یه کی راستی و لوژیکی، زورجار نه زمونه کانی به به رزتر له خوئی یاخود وهک نه فسانه ده گریته وه. نه م پرۆسه یه واده کات نوستالژیا بتوانیت له ناستی تاک له ناستی که لتووره وه رول بینیت. نهک هه ره نه وه ندهش، به لکو بیره وه ریبه کو مه لایه تییه کان بیاریزیت و ناسنامه له نیوان نه وه کاندایاریزیت و به رده وامی پی بدات. وهک بویم ناماژه ی پیده دات، زمان ته نیا له رابردوودا ناگیردیریت وه، به لکو لوژیکیانه و چالاکانه دووباره دروستی ده کاته وه و سیما پی ده داته وه، بویه نه مهش نوستالژیا ده کاته کرداریکی هزری و خه یالی، نه وهک کرداریکی گیرانه وه یه کی راسته قینه. (Boym, S, 2001: 7-8).

زوربه ی به ره مه نه ده بی و هونه ری دوکیومینتکردنی یاده وه ریبه. چرکه ساتی کاریگریی و تامه زرویییه کانی خوده، که به شیکه له کو یاده وه ری خه لک و ده وره ری شاعیریش هه نه مهش خوئی له په یوه ندی به خوینه ردا ده بینیت وه، به تاییه تی له ئیستادا هویشیاری توانای نه وهی هه یه په یوه ندی خوئی له گه ل جیهانی ده ره وه دا به سستیته وه و دایریریتته وه ریگه به خویندنه وه یه کی نوئی بو واقع دات، نه مهش یارمه تی ناسنامه که ده دات به شیک له هاوسه نگی له ده ستچوو به ده سستیته وه. به واتایه کی دیکه نه ده ب کار بو بنیاتنای یاده وه ریبه کی که لتووری به کو مه ل ده که ن، به جوړیک هه موو کو مه لگه له حاله یتکی حه سره تی نه و به ره مه هونه ریانه دایه (ألوان خلیف محمود، ٢٠٢٤: ١٠٧).

نۆستالژیای زمان و زمانی نۆستالژیا

زمان ته نیا ئامرازیک نییه بۆ ریکخستنن ههسته کان، به لکو خۆی به شیکه له دروستکردنیا. وانا ههسته کان ته نیا له دهره وه یان له ناو جهسته وه نایه، به لکو له ریکه ی زمانه وه «پیکهاته» ده بن. توپزینه وه نوکان ئهم بۆچوونه پشتراست ده که ن. چیرۆک و ریوایه ته کان توانایه کی زوریان هه یه له گۆرینی ئه وه ی، که مروف چون هه ست به شیک ده کات (A. B., Nook, E. C. & Cakar, M. E, 2020, 61-62). نۆستالژیا یه کیکه له وه هۆکارانه ی له گیرانه وه دا، زنجیره ی به دوا یه کدا هاتنی کات ده چیرینیت، به جو ریک ده ستپیک له رابردوو نییه بۆ ئیستا و ئیستایه ک نییه و رابردوو بگیریتته وه، به لکو گیرانه وه یه کی باز نه ییه خالی ده ستپیک ی، نییه، له ئیستا بۆ رابردوو له رابردوو بۆ ئیستا ته راتین ده کات. (وفاء أحمد جابر أحمد، سال: ٢٠٢٥، ٢٥٧٠-٢٥٧٣) یادگه، وه ک ئه وه ی کو گای دا کردنی زانیاری و پارێزگاریی زانیارییه، له گه ل ئه وه شدا ئه وه مانه وه یه کو مه لیک ئه رک ی ده روونیش ده بینیت. (لوغوف، جاک. ٢٠١٧، ١٠١) له ناو ئه وه تایبه ته مه ندیه ی که نۆستالژیا وه ک تایبه ته مه ندیه یه کی به ریه که که وتنی کات هه یه تی، له ری ته کنیکه کانی گیرانه وه به شدار ی کارایان هه یه، به تایبه تی ئه وه شیواز و ته کنیکانه ی ره هه ندی ده روونی ده گرنه خویان، وه ک خۆدواندن و فلاشباک و خستنه به رچاو به ریکه وتنی کات له یه ک ساتدا رووده دات. مه ودای نیاوان زه مه ن خیرا ده چیریت و باره فیزکیه که ی کات، نایته وه جیی پرسیا ری خوینه ر یان بیسه ر.

زمانی نۆستالژیا (nostalgia Linguistic / Language nostalgia) وه ک زمانه کانی مندالی، زمانی کلتووری و کو مه لگه، یان زمانه کی پيشووی ئه ده بی و فۆلکلور و ئاخوتنی توپزه کو مه لایه تییه کان به شیک له نواندنه وه ی رابردوو له وه هه ست و کاتانه ی، که ده بنه به شیک له گیرانه وه ی نۆستالژیای زمان، چونکه هه ردووکیان له مامه له کردنی نۆستالژیدا، جیاوازن. زمانی نۆستالژیا ده ریرینی هه ست و نواندنه وه ی رابردوو، زمانی نۆستالژیای زمان (Temporal Nostalgia) ئه وه جو ره هه ست و بیره وه رییه، که که سیک نه ک بۆ شوین و که لتوور، به لکو به خۆی کات و ماوه کانی رابردوو ده گه ریتته وه (Seldean Smith, 2024).

ته وه ری دووهم: نۆستالژیای زمانی (ناوی تۆ ئیمزای منه) له ناو به ره هه ستی کاتدا

- نۆستالژیای زمان له ناو بزواتی گیرانه وه ی کاتدا

هه موو ئاماده بوونیکی ئیستای شیعر، چرکه ساتی ده ریرینی ریشه یه کی گیرانه وه ییه له ناو رابردوودا. بارگاویبوونی گیرانه وه ته راتینی ئیستا و

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

رابر دووه. به واتايه کی دیکه هه موو له ئیستابووئیکی شیعی بهنده به خالیکی دیکه ئه زموونکردنه وه. ئه وه ئه وه ئه زموونه شیعییه راکیشان و گه یاندنی رابر دووه به ئیستاوه. واته ههچ ئیستایه کی بی رایه له ی رابر دوو له ئارادا نییه. رۆلی ئه و رایه له، رۆلی زمانه له دیاریکردنی سنووره کانی ئیستا و رابر دوو دا، ناکریت نۆستالژیا به ته نیا، وهک مۆتیفیکی گه رنه وه بۆ رابر دوو سه یبرکریت، له هه موو ئه و رایه له زمانیه ی گه رانه وه ی پی ده کریت، بزواته که ی شیعییه تی ده لالی زمانه، له ناو ده رکه وته ی رابر دوو ی ئیستا و ئیستای رابر دوو دا زمان له وینا کردندا، له بزوات دایه.

ههروهک شاعیره دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منه) له تیکستی (کولیچه) دا ده لیت:

که پیده که نیت

دوو چالی بچووک له روومه ت پیدایه

ده لیتی شوین په نجه ی دایکمه له سه ر کولیچه ی جه زن (ته لعت تاهیر، ٢٠٢١: ١٣٣)

ئه وه ی له به شی یه که می وینه شیعییه که دا هه یه (که پیده که نیت/ دوو چالی بچووک له روومه ت پیدایه ده بن) وهک وینه یه کی به رههستی ئاماده یه، گوزارشتیکی ئیستایانه مان بۆ ده کات. له و کۆپله یه دا وینه یه کی ئاسایی وه سفیکه سه رنجیکی ئه وتۆ له باری کات و جیاوازیوون و چی گوت نییه. دروستبوونی وینه که دروستبوونیکی هۆ و به رهه نجامی هۆیه که یه، به لام ئه وه ی شاعیر مه به ستیه تی له کۆپله ی دووه مدا فورمی وینه که ده گۆریت، چونکه له باری وینه ی یه که مدا ههچ ره هه ندیکی نۆستالژیی نییه، وهک وه سفی حاله تیک خۆی ده نوینیت وینه یه کی ئاسایی بزواوی به رههسته، چه مکی نۆستالژیا نییه، به لام کاتیک له دیری کۆتایدا شاعیر ده لیت: (ده لیتی شوین په نجه ی دایکمه له سه ر کولیچه ی جه زن) له م دیره دا به یه که وه کۆکردنه وه ی دوو وینه یه، دوو وینه ی نا هاوپه یوه ندن، به پچه وانیه ی ئه و جوړه وینه یه که لیکچووندا، رووی لیچواندن هه ییت، به لام وینه ی دووه م، که جوړی وینه که له ناو زمانی ده رده که ویت. له یه کیان وینه ی به رچاوی ئیستایه و وینه ی دووه میان وینه ی رابر وودی یاده وه ره یی نۆستالژیه، له وینه ی دووه مدا ئه گه ر له باری سه ره به خۆی و ته واوکه ری کۆپله نه ییت، وینه یه کی ئاساییه، به لام چرکه ساتی ئیستای بینین، بزوینهری وینه و بیرکه وته وه ی چرکه ساتی رابر دووه، که زیاتر له وشه ی جه زن دایه، له لای ئیمه وهک سیاقی که لتووری وهک موسلمان به گشتی جه زن ره هه ندیکی خۆشی هه یه و به شی که له کۆیاده وه ری ئیمه.

بۆیه چرکه ساتی نۆستالژییا له زێوان بهریه ککه وتنی وینه کان له زهمه نی بینى ئیستایى و بیرکردنه وهى رابردوو دروست دهیئت، به جوړیک په یوه نندیه کانی زێوان دایک و جهژن په یوه نندیه کی ئولفه تی خوشین، هه میسه دایک له ناو نه زموونکردنی شیعرى و یاده وه رى شاعیر ئاماده یی، ههیه، بۆیه پیکه نی و چالی پیکه نینیش له لای شاعیر وینهى رابردوو و نه مبارکراوى شاعیر دهکات به نۆستالژییا. نه و په کانگیربوون و پیکه وه کوکړدنه وهى ئیستا و رابردوو ده رکه وتهى چرکه ساتی جوانی و چێژن. جوانی چالی پروومهت، وهک جوانی نه و کاته جوانه که له ناو کاتی رابردوودا وینا بکړیته وه واته جوانیه که بهرجه سته کردنه وهیه له ناو رابردوودا. نه م پیکدادانه ی کات و کوکړدنه وهى وینه کان رایه له ی زمانه له ناو نه و بهریه ککه وته دا، نه مهش زمانه ده مانباته ناو رابردوو و جوانیه کانی ئیستامانم بو سه رنجراکیش دهکات.

له یهک کاتدا وشه ی پیکه نینه بهرانه ر به (جهژن) وشه ی یه که م واتای کاتی ئیستا و وشه ی دووهم واتای کاتی رابردوو ده دات به ده سته وه، هه ردووکیان له پرووی زمانه وه ده لاله تی خوشی و چرکه ساتیکى خوشی له ده سته چوو له خو هه لده گرن. له رابردوو کاتیک دایک ئاماده یی هه بووه، خوشیش ئاماده یی هه بووه، به لام کاتیک دایک وهک بکه ر ده یته یادگاری ئاماده یشی ده یته نۆستالژییا له ناو ده قدا، واته نه و چرکه ساتانه یه له ناو کاتدا بهرجه سته ده بنه وه. که به رهه سته ئیستا و رابردوو، شاعیر زیاتر مه به سته تی گه شانه وهى نۆستالزیا که یه له ئیستادا که مه یلیکی چێژ و خوشیه خشی ههیه، هه ره وهک شاعیر له دیوانی (ناوی تو ئیمزای منه) له تیکستی (باوهش) دا له کوپله (یه که م) دا ده لیئت:

پیم خوشه دلخوش بیت

وهک نه وهى جاران درهه میکم له ناو جوگه له ده دوزیه وه (ته لعت تاهیر، ٢٠٢١: ١٢٤)

هه میسه له ناو زماندا براوتی ده لاله ت ئاماده یی ههیه، نه و جو له زمانیه ی له ناو به سته وهى دوو کاتدا هه ن، وهک هیوا خواستیکى دلخوشی له ئیستادا، تامی دلخوشیه کی هه یئت، که شاعیر له ناو نه و که ره سه زمانه وه به دواى به دیلی نه و پێوانه یه ده گه ریت، که ده یه ویت هیوا خواستنی دلخوشیه که ی پێ بیویت. پێوانی نه و هیوا خواستنه له ده ره وهى زمانى نۆستالزیه که هه چ واتایه کی نییه، واته دوزینه وهى ده رهه میک یه کسان نییه، به دلخوشی که سیک که هیوا خواستنی دلخوشی بو بکړیت، به لکو ده یئت که ره سه کانی ناو دلخوشی پێوانه ی ئاسته رزی بویدوزیته وه، که نزیک یئت له و تیکه یشتنه ی که هه موومان له ناو جوړی نه و وشه شیاوه دلخوشبوونه وه ئاشناییه تمان پێیه وه، هه یئت، به لام شاعیر له دیږی دووهم ده لی (وهک نه وهى جاران درهه میکم له ناو

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) نموذجاً

جوگه له ده دۆزیه وه، لیره شاعیر به دۆزینه وهی دره مێک خوشی خواستنه که ی بو ده کات، نه وهی له ناو نه و واتا پێدانه ههیه، نرخه دره مێک یان دۆزینه وهی پاره نییه، به لکو نرخه نه و خوشیه که جاران، ههستی پێکردوه و شاعیر له نێوان ئیستا و رابردوو دا بو دلخو شبوونی به رانهری له ئیستا ناتوانین بو ههچ وشهک بگهڕیت، به لکو هه موو نه و خوشی یانه له ناو رابردوو واتایان ههیه. شاعیر به نۆستالژیای سه رده می مندالی کرداریک دێیتته گوڕی، که دۆزینه وهی دره مێک بووه له ناو جوگه له دا، له م روانگهی ملمانیه ش دلخو ش ئیستا ده خاته خزمه تی کاتی رابردوی نۆستالزیا که.

شاعیر به دوو وشه ی فره ههنگی زمانی نه و رو به رو بوونه وهی رابردوی نۆستالزیا له گه ل ئیستادا قوولتر ده کاته وه، کاتیک شاعیر وشه ی (جاران) وهک گه رانه وهیه کی نۆستالزیا به کار ده ی نیت، نه وه ده رخه ری نه وهیه، ته نیا نه وه نییه شاعیر به پێگای نۆستالزیا یه کی ساده و سا که ره وه نه و ملمانیه به رپا بکات، به لکو ده یه ویت له پێگهی وشه کردارییه فره نگه ییه زمانییه که ش رو به رووی ئیستا بیه وه و نه و زالبوونه نیشان بدات، هه ره وه ها له وشه یه کی تر دا، وهک وشه ی (دره م) که زیاتر وهک که رسته یه کی نۆستالزیا له ناو ده قدا، لپی ده رواندیت و ده رخه ری نه وهیه نۆستالزیا چو ن زاله به سه ر ئیستادا و برا وهی ملمانیه که یه.

نه وهی گرینگه له ناو نۆستالژیای زماندا، ده رکه وته ی ده لاله ته کان له چوارچو وهی وشه ک یان زه مه نیک ی گریدراو به گێرانه وهیه ک کو نایته وه، به لکو له پێکهاته ی زمانی نۆستالزیا دا، بنیاده گشتیه که ش له ده ره وهی رسته و ده سته واژه کان له پێی پێکهاته ی فره وینه ییه وه، وهک به شیک له پێکهاته زمانییه که دا، نۆستالزیا یه که زیاتر کاریگه ر ده ییت، هه وهک له پێی وینه یه کی دیکه ی (له کو ش ی دایک) له ناو کاتیکی دیارکراودا، له ده ره وهی ده ریرین و دووباره کردنه وهی هه سته ی خو ی، که خو ی له ده لاله تی دۆزینه وهی دیناریکی ناو جوگه له وه ده دات، لیره دا وهک لادانی که ره سه ی دیکه ی خوشی، که به شیکه له مانه وهی یاده وهی و نه زموونکردنی هه سته ی خوشی، هیوا خوا ستنیک بو به رانه ره که ی ده کات، نه و به رانه ره نادیا ره ی، که ده یته وه به شیک له وینا کردنه وهی نۆستالزیا له نه و دا. هه ره وهک شاعیر له دیوانی (ناوی تو ئیمزای منه) له تیکستی (با وه ش) له کو پله ی (دو وه م) دا ده لیت:

وهک نه وهی جاران، عه س ران

مندالیک ی خزممان له کو ش ی دایکم لاده چوو خیرا خو م داده نیستم
(ته لعه ت تاهیر، ٢٠٢١: ١٣٤)

لېږدها، وهك كاتى رابردوو له زماندا، جارېكى تر وشهى (جاران) خوى دووباره دهكاته وه واته نوستالژياكه له مملانئ له گهل ئىستادا، بهېز و كارېگر دهردهكه وئ، ئهمهش په يوه ندى به دېره سهره وه ههيه، كه شاعېر ده لئ: (پېم خو شه دلخوش بېت) نوستالژيا خه ريكى مملانئ به له گهل ئىستا وئنه جوراوجور ده خولقئيت، وهك نوستالژيا په يوه ندى كومه لايه تى به رابردوو دهرده خات، كه ژنان له كاتى عه سراندا سهردانى په كترىان ده كرد هه والى په كترىان ده پرسى، ئهمهش دالاله تى ئه وه په ئه و په يوه ندى به له رابردودا هه بوو له ئىستادا نه ماوه، بويه هيواخواستنه كه ده بئت له ناو كاتېكى ونبوى جاران بدور بئته وه، كه هېچ خوشييه كى ئىستا وهك خوى و ئه وسا نيه. شاعېر خوشييه كانى رابردوو دهكاته وئنه په كى قه ناعه تېپه پنه ر بؤ كاتى ئىستا، بويهش به رده وام ئه و نوستالژيا به ئاماده په بؤ مملانئ له گهل ئىستادا.

له كوپله په كى ديكه شيعرى (ناوى تۆ ئيمزاي تۆ منه) وهك بابته كى فره وئنه يى ته واو كهر، كه له گهل كوپله كانى ديكه دا، خويان له ناو وئنه منداليدا ده بېننه وه، ئه وېش نوستالژيا به كى غه مگىنى چركه ساتى چيژبه خشى ناو كاتى گيرانه وه په، كه شاعېر له تېكستى (باوهش) له كوپله (سېيه م) ده لئت:

يان باوكم نه عليكى تېده گرتم و

به ر ئه و ميوانه ده كه وت كه وېراى ئه وهى جه ژنانه ي نه ده دا

پېى ده گوتم

بؤ نوېژ ناكه ي؟! (ته لعت تاهير، ٢٠٢١: ١٢٤)

له م كوپله په دا، وئنه په ك نيشان دراوه له ناو سزاي سهر بزيوې و منداليه تى چيژېكى ئىستايى به ستراره به سزاي ئه وهى به شدارى له خوشى منداليدا نه كردو وه، وهك نه به خشىنى چيژنانه و زورلي كردنى نوېژ. توره بيه كانى رابردووش به شدارى چيژى ئىستا ده كه ن. به شيوه په كى گشتى نوستالژيا له ناو زمانى نوستالژيادا له په يوه ندى به كانى ئه و مو تيف و وئنه دا خوى ده بېننه وه، كه زمان له پېكه اته و بنيادى ده لالى ده كه ده، له ناو زهمه نى ئىستا و رابردودا وابه سته كردوون، به به كار هېنانى وشه ي (ژينگه ي مندالى، كووشى پاوك، سزاكانى باوك) له ناو كاتېكى رابردووى په يوه ست به ژينگه ي كومه لايه تى (جاران، عه سران)، (جوگه له و مال و ميوان، دراوسئ)، كه هه ستخروشى و چيژى ئىستان، له ناو ئه و ئىستايه دا شاعېر وئنه په كى ديكه ئىستاي خوشى نابېننه وه، كه كه سى به رانه ر (تؤ) دلخوش بكات.

- دهلاله تهکانی غه مگینی نۆستالژیا له بهریه ککه وتنی زمان و کاتدا

له ههندی باری نۆستالژیا، له ساته وهختی ئیستادا غه مگینییه و رابردوو دهیته وه سهنه ری خوشییه کان، وهلی به تنیا نهو دیوه نییه، رابردوو ههستخروشی ییت، به لکو دیوکی دیکه ناو نۆستالژیا، غه مگینییه. نۆستالژیا غه مگینی دیوکی دیکه هه لدان وهی یادگهیه له ناو وینه و زماندا، به پچه وانهی نهو سۆز و گهرانه وهیه، که بیرکته و تهنه وهی رابردوو یان چوونه وه ناو رابردوو یان تیکشکاندی زهمه نهکانی و ئاویتته کردن ییت. نۆستالژیا گهرانه وهیه کی غه مگینییه له ناو حهسره تهکانی ئیستای شیعرهکانی تهلعت تاهیر و بهرجهسته کردنه وهی غه مگینهکانی ئیستایه، له ناو رابردوودا هه ندیکجاریش پچه وانهیه تی، وهک شاعیر له دیوانی (ناوی تو ئیمزای منه) له تیکستی (حهزیک بهردهوام دیتته دی) له کۆپلهی (دووهم) دهلیت:

بی نهوهی کهس بزانی،

ههیه زستانان به بونی شیلمی سه ره بانهیه کی

که کاتی خوی به رۆژه شیرینهکانی گهنجیتی، تال

شیلمهکانی لابر دووه. (تهلعت تاهیر، ٢٠٢١: ٧٠)

بهیه کداچوونی کاتی ئیستا و رابردوو له رینگهی زمانه وه درک پیده کریت، نهو زمانه کی له ناو خۆیدا به جوړیکه، که هیچ له وشه فهرهنگیهکان نابنه وه خویان، جگه له وهش نهو دانه فهرهنگیانه له ناو کاتدا به رابردوو و ئیستا گۆزه دهکهن، ناسنامهیه کی نۆستالژیان ههیه، دهکهونه ناو کۆپه یوهندی یاده وهی کهسی و گشتیه وه، وهک وشه شیلم له ناو دهسته واژهی (شیلمی سه ره عاره بانهکان) وشه که له پرووی فهرهنگیه وه، وهک خواردن و رهگهزیک پرووه کی دامال دراوه، له یه ک کاتدا له ناو دوو زهمه نی ئیستای تال و نهوسای شیلمی تال، وشه فهرهنگیه که له ناو کایهی زماندا دهیته وه گوتار، که له په یوهندی زمانیدا، دهلاله تهکانی به رههم دینه وه. ئیستای تال و شیرنی گهنجیه تی، تامی شیلمی وهک تالی ده رخستوه.

کاتیک شاعیر له دهقه دا دهلیت: (ههریه کهمان له ناخه وه شتیک نه زیه تمان ده دا) لهم دیره دا کردهی (ئه زیه ت) وهک کردهیه کی پرهمه کیی دهروونی، له زینگه کی جیاواز و کاتی جیاواردا گۆرانکاری به سه ردادیت، نهم کردهیه وهک کردهیه کی گشتی دهروونییه له لای مرووف، بهمهش یارمه تیمان ده دات بگه رینه وه بو رابردوو و حهسره ت بو ئه کاته بخوازین، که له دهستمان چووه، یان خه ریکه له دهستمان دهچیت. بهیه کداچوونی ئیستا

و رابردوو وهك كات له نېو دهقه نۆستالژياكه دا، هه لگري بوونياتي زمانه كه نيشانده دات. له گوښه يه كي ديكه نۆستالژيا له پرووي زمانه وه ئه وه مان بو پروون دهكاته وه، كه چۆن زمان وهك كرداري رابردوو له دهقيكي نۆستالژيادا، دهرده كه وېت. به بئ ئه وه ي كرداره كه ئامرازكي رابردوو به خودي وشه كه وه لكاييت.

له كۆپله يه كي ديكه تېكستي شيعري (ناوي تو ئيمزاي منه) دهسته واژه ي ههر له (مندالييه وه)، هه لگري رابردوو يه كي نۆستالژيا به دوو ره هه ندي دهلاله هه لده گري، يه كيكيان په يوه سته به كۆپله ي (هه ريه كه مان له ناخه وه شتيك نه زيه تمان ده دا)، له لايه كي ديكه شه وه، بينيني مه ينه تيه كاني باوك وهك سوژي غه ريبني و غه مگيني شاعيره، ههر له مندالييه وه، تا ئيستا درېژبوونه وه ي هه يه، بويه كات، وهك رابردوو هه ميشه له ئيستا ئاماده يي هه يه، وهك شاعير له ديواني (ناوي تو ئيمزاي منه) له تېكستي (حه زيك به رده وام ديته دي) له كۆپله ي (پنجهم) دا ده لييت:

من، له مندالييه وه بينيني خاكه ناس نه زيه تم ده دا

باوكم بيرده كه وېته وه كه له باخي دهوله مه نده كاندا

كريكاري ده كرد. (ته لعت تاهير، ٢٠٢١: ٧٠)

به يه كدا چووني ئيستا و رابردوو له ناو درېژبوونه وه ي رابردوو دا به، له رېگه ي زمانه وه له وشه ي (خاكه ناس) به به شداري كردني هه ستي بينين، گه رانه وه يه كي نۆستالژيا يانه ي غه مگيني به هويه وه پرووده دات ((مروف له كوئ ده ژي و نه زموون ده كات، يان كوئ جي ده لييت و كوئ له بيره وه ري خويدا، له گه ل خوي ده بات و له كويوه بيرى كو دهكاته وه و نۆستالژيا يانه و ميژوو يانه و كه لتوو ريانه به ره مه مي ده ليته وه)) (رېنوار سيوه يلي، ٢٠١٦: ٤٢). ئه و نه زمون كردنه وهك هه ستي بينين به دريژاي ئه و ته مه نه بووه به سوژيكي نۆستالژيا ي غه مگيني، دوا جار ده به سترېته وه به تالي ژيان و هه ژاري باوك. شاعير ههر له و كۆپله يه دا، كاتيكي ده لييت (باوكم بيرده كه وېته وه) ئه وه ش ده رخه ري ئه وه يه، به هوي ئه و وشه فه ره نه گيانه ي شاعير به كاري هېناون، كه پرۆسه ي بيره اتنه وه له زه يني شاعير چيژ و خوښي ئيستا له ناو دهقه كه دا ده بات، دواتر شاعير له ديواني (ناوي تو ئيمزاي منه) له تېكستي (حه زيك به رده وام ديته دي) له كۆپله ي (شه شه م) به و چه شنه ديته گو و ده لييت:

ئه وسا به دل حه زم ده كرد بمرم و بيمه خاكه ناسيكي

سوك

گه وره بووم و نه بوومه نهو که سهی دهمه وی تۆشم نه ما

نیتړ خوشبه ختانه حه زه که م هاته دی (ته لعت تاهیر، ٢٠٢١: ٧٠)

ده کړیت بلین هه موو رابر دوو یه ک نایته نوستالژیا، به لام هه موو نوستالژیا یه ک هه لقولاوی دواوهی کاتی ئیستایه، نوستالژیا یه ک له بنیاتی خه یالی رابر دوو سه رچاوه ده گړیت، له باری زمانیشه وه خاکه ناسیکی سووک وهک هاوکاری بو بارسووکی سه رشانى باوک، ده یته وه خوزگه یه کی داهاتوو، وه لی خوزگه زهمه نی داهاتوو ده بنه و رابر دوو و ئیستا له ناو یه ککاتدا، له دیری دواتر که شاعیر ده لیت: (گه وره بووم نه بوومه نهو که سهی دهمه وی) دپاره دوو کات به دیارده که وی، نه وهش به پالپشتی وشه ی (نه وسا و گه وره بووم) هه ردوو وشه که له پرووی زهمه نی یارمه تیده رن، که له م ده قه دا به یه کداچوونی ئیستا و رابر دوو درک پیده کړیت و له کوټا دیری کوپله که ته واوی به یه کداچوونه که کوټه کاته وه و ده لیت: (نیتړ خوشبه ختانه حه زه که م هاته دی) به یه کداچوونه که نه وه یه که چیر باوکی نابینته وه خاکه ناسی قورسه ده ست بداتی، نه م حه زه له گه ل گه وره بوونیدا، هاتوته دی نه وهی تریان بو کاتی ئیستایه، که شاعیر ناماده یی تیدایه، که ژبانی له باوکی قورستر به ریده کات.

هه ندیک لهو تېگه یشتنه شیعریانه ده ییت له چوارچنوهی زمان و به چیمایه ناو کات ده لاله ته کانیاں دهر بکه ون، یه ک لهو ته وهرانه ی شاعیر، وهک باریکی نوستالژیا نه زمونی ده کات. هه ژارییه، هه ژاری له ده وهی خو ی و هه ژاری له ناو وهی خو ی، نه وهی په یوه ندی به هه ژارییه وه هه یه له ری زمانه وه هه ژاری خو ی ده نویته وه، وهک شاعیر له دیوانی (ناوی تو ئیمزای منه) له تیکستی (حه زیک به رده وام دیته دی) له کوپله ی (سییه م) دا ده لیت:

هه یه به دیمه نی سینی پاقلاوه ی سه ر سه ری مندالیک، که

کاتی خو ی نه ویش لی ر ژاوه و هه تاهه تاهه یاده وری بو

پاک ناکریتته وه (ته لعت تاهیر، ٢٠٢١: ٧٠)

حه سه رته ی جیگیر بوون و نه زمونکر دنی وینه کان، به ند ه به غه مگینی هه ژارییه وه. نهو وشه فهره نگیانه به کاری ده هینیت، ده ستگیری وهک سینیه په قلاوه وینه قوناغیکی دیاریکراوه، که له شعره که دا، به وشه ی جارن، وهک کاتی رابر دوو نادیار کراوه. له ری زمانى گپرا نه وه و پاکنه بوونه وهی یاده وهری به شیکه لهو ده لاله ته ی غه مگینی نوستالژیا یانه، به دیوکی دیکه له ناو زمانى ده قه که دا، شاعیر ده یه ویت نوستالژیا ی نه وانی دیکه بنووسیتته وه، واته شاعیر حه سه رته ی نه وانی دیکه ی نوستالژیه. ((دیارد ه ی نوستالژیا کاریگه رییه کانی زیاتر لای نو سه ران

به دیار ده که ویت و ئەوان زیاتر له خولای غەمە قوولەکانی مەروفاوەتی دان، هەربۆیە بەرھەم و نووسینەکانیان بوونەتە سەکۆیەک بۆ تەوزیفکردنی ئەم غەمە گەورە ئینسانییە و گەران بەدوای نەوایەکی ئارامدا)) (ئاواری کەمال صالح، ٥٠:٢٠٢١) ئەو بەناو یەکداچوون و درکپێکردنێکی دەروونیە هاوچارەنووسیە لەناو زیاڵنێکی دیاریکراوی ئەو وێنانە دیکی هەژاری کە شاعیر، وەک تراژیدیایەکی خەندەئامیز وێنایان دەکات، لەناو و دەرەوێ خۆیدا کۆپەییوەندییەکی نۆستالژیایەکی زمانە و هەلگری وێنەییەکی غەمگینە. غەمگینی نۆستالژیای شاعیر تەنیا هی خۆی نییە، بەلکو لەناو غەمگینی ئەوانی تر غەمگینی نۆستالژیایەکی خۆی دەخاتەروو، وەک شاعیر لە دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منە) لە تێکستی (حەزیک بەردەوام دیتە دی) لە کۆپەلی (چوارەم) دا دەلیت:

ههیه به بێننی عامودیک، که کەس شعوری ئەوێ نییە

فەرمووی دانیشتنی لێکات (تەلەت تاهیر، ٧٠:٢٠٢١)

لەناو دوو وێنە و دوو کاتی جیاوازا لە لای شاعیر، منداڵیک پاقلووە بەسینەکەو بەسەر سەرپەوێتی (کەس شعوری ئەوێ نییە فەرمووی دانیشتنی لێکات)، ئەوێ تریان پەییوەستە بەتەمەنی بەسالاچۆیک و تاقەتی ئیشکردنی نەماو، بەهەمان شیوە (کەس شعوری ئەوێ نییە فەرمووی دانیشتنی لێکات) لەناو ئەو پێکگەشتنە سی کارەکتەرییەدا یەکیکیان منداڵ، ئەوێ تریان پیاوێکی بەتەمەن، ئەوێ سیپەمیان شاعیر خۆی خۆی تە دەپەوێت لە کۆپەییوەندی هەژاریدا، خەلکی دیکی سەردەمانی پێشووتر، وەک خۆنەر بەشداری پێکات دەیانخاتە ناو نۆستالژیای، بۆ ئەوێ بێنە بەشیک لە سەردەمیکی غەمگینەکان ناگایانە خۆیانەو.

- ناستەکانی زمان لەناو کۆپەییوەندی نۆستالژیدا

زمان لەناو دەقدا، تەنیا دانەپەکی زمانی نییە، بەلکو هەلگری خەسلەتە ئایدیۆلۆژی و کالتووری و میژووپیەکانیشە، بەتایبەتی بەکاربردنی زمان لەناو دەقی ئەدەبیدا، چیتەر زمان ناییتەو بە دانە فەرھەنگی و سینتاکسی ناو زمانەوانی و یان فەرھەنگی (قاموسی) زمان، بەلکو زمان بەشیکە لەو ئەزموونکردنە هونەری و دەلالییانە ناو ڕەھەندی بەرفراوانی ئیستاتیکی ئەدەب، کە لە ڕۆی شیواز و مەزراندنی جۆراو جۆرە، ئەو مۆرکە دەلالیانە دەخاتەروو کە هەمیشە بواریک بۆ خۆنەر و بەشداریکردنی خۆنەر دەھێلێتەو. لەناو زماندا ((خەسلەتی کۆمەلایەتی و چینیەتی دەرەکەون، بەجۆریک ناستی گوتار و ئاقاری مەملانیی کۆمەلایەتی و دژکاری چینیەکان پێشان دەدات، ئەو زمانەش لە ناستی

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

وشه و هېما و رسته و شېوازه گېرانه وهییه کاند، خویان نیشان ددهن. ناکرېت نهو واقیعه کۆمه لایه تییه، وهک رهنگدانه وهی ناو دهق سهیر بکرېت، وهک نهو وهی له په یوه ندییه کانی نه ده ب و کۆمه لگه دا ههیه، به لکو زمان نهو ئاقاره کۆمه لایه تی و کیشه و ململانی و بهرزه وه ندییه کانی کۆمه لایه تی ده خاته پروو له رېی زمانه وه بهرهم دین، له رېی زمانیشه وه ده خویندرېته وه)) (هه لمهت بایز ره سول، ٢٠٢٤: ٧). زمان له ناو نۆستالژیا دا یان زمانی نۆستالژیا زمانیکی پچراوی پیکهاته ی فرههنگیه، له ناو کۆپه یوه ندی کۆمه لایه تی و سیاسی و کهلتووری ریشه ی ههیه. نه گهرچی له لای تاکه که سیکه وه، وهک شاعیر گوزارشتی لیده کرېت، وهلی پریشکی نهو ده لاله تانه ده چنه وه ناو کۆنه ستی گشتی، کهم تا زور رهه ندیکی چینه یه تی و ئایدیولوژی و کۆمه لایه تی و ده گرېته خوی.

١. ناستی فرههنگی^١:

له ناو زمانی شیعریدا، دانه ی فرههنگی جوراوجورهه ن زورجار نهو دانه فرههنگیه، وهک شېوازی شیعریش خویان نیشان ددهن، له لایه کی دیکه شه وه هیچ یه کیک لهو دانه فرههنگیه هه مان نهو دانه فرههنگیه نابن، که له ناو فرههنگی زمانه که دان، بویه وشه ی، وهک دهف، دهول، نان کۆن، سه وزایی باخچه، گوند، شار، که لانه، حه وشه، به شیک نین له واتای سه ربه خوی فرههنگی، به لکو دواچار نهو وشانه ی شاعیر، وهک دانه ی فرههنگی ریزیان دهکات و دووباره یان دهکات و ناویان ده بات، له ناو پیکهاتیه کی گشتی دهق و کۆپه یوه ندی زمانی دهق راقه ده کرېن، له لایه ک له ناستی واتای فرههنگی خویان ده به ستنه وه به واتا کهلتووری و سیاقه کۆمه لایه تییه کان و ده رکه وته یان له ناو میژووی کهلتووریکی دیاریکراودا، له لایه کی دیکه شه وه نهو دانه فرههنگیه ده چنه وه ناو ده لاله ته کانی ناو نهو وینه و مۆتیفانه ی، که ده قیک له رېی نهو دانه فرههنگیه یان واتای دیکه ی ناو رسته و ده رپراوه کان له ده ره وهی به شداری ئاسایانه ی دانه فرههنگیه کان واتا ده به خشن.

کاتیک شاعیر ده چینه وه ناو زهمه ن و ده قیکی نۆستالژیا یانه دانه ده دات، له ناو دانه فرههنگیه کانه وه وهک ناستی فرههنگی دیوه نۆستالژیا یه که ی خوی ده خاته پروو، وهک له کۆپله یه کی دیکه ی تیکستی (ناوی تو ئیمزای منه)، وهک شاعیر له تیکستی (دلۆپه) دا ده لیت:

سه رم شو رکردۆته وه و به گریانه وه بۆت ده نووسم

نهو موبایله م وه کو نهو قاپه فافۆنه دیته بهر چاو

که دایره م زستانان له ژیر دلۆپه ی سه قفه که ی داده نا. (ته لعت تاهیر، ٢٠٢١: ٢٠٢)

لېره لهبارى فرههنگيدا قاپى فافون، چيتر لهناو دهقدا، جوړيكي قاپ نيه، لهناو جوړهكانى قاپ و دهفردا، بهلكو لهناو خودى وشه فرههنگيهكهدا، ناماژهيهكى ناوچهيهكى جوگرافى و سهردهميكي دياريكراوى گوند و خانى قور و قوناغهكانى پيش نهووتهكان دهردهخات، نهو كاتانهى باران دهبارى خهلكي لهبهر سولاوكهى خانوو له كاتى باران قاپ و تهشت و مهنجهليكيان دادهنا، بهمهبهستى كپكردنهوهى دهنگى وسلاوكه و نهشورانى عاردى قورينى بهردهم سولاوكه يان ههنديكجار ناوه كوكرارهكهشيان بو پويستيهكانى ديكهى دهرهوهى خواردنهوه بهكاردههينا، كهواته دانه فرههنگيهكه بهو واتا ميژوووى و كهلتووريانهى ليى باركراوه، واتاى فرههنگيهكه وهلا دهنيټ، بهلكو لهناو نهزموون و يادهوهى شاعيرهوه لهناو قوولايى بهسهرچوون رابردوووه قاپهكه دهبيتهوه وينهيهكه له ژيانى رابردوو. شاعير قاپهكه، وهك دانهيهكى فرههنگى دهكيشيتهوه ناو سهردهمى ئيستا، قاپ لهبهرانهر موبيل، باران لهبهرانهر فرميشك، ئيستا له بهرانهر رابردوو و ههستخروشى لهبهرانهر غه مگينى، ههموو نهو تيگهيشتنانهى شاعير له ريى ناستى فرههنگى شيعرييهوه بهرهو دهلالهت و رهههنده فراوانهكانى دهلالهتى دهق پهله دههاوژن.

ههر لهسهر ناستهكانى زمان له دوخيكي كومهلایهتى و ميژوووييدا، نوستالژيا دهمانباتهوه ناو كوڤهيوهندييهكى كومهلایهتى، كه زور له وينهكانى رابردوو، وهك دانه و ناستى فرههنگى ناو يادهوهريمان ههن، رهنهگه ئيمه راستهوخو پهيان پينهبهين، وهلى كاتيگ ديتهوه ناو تيگستىكى نهدهبى بهشدارى نهوانيدش پيدهكات، كه بهشيكن له كو يادهوهرى، لهناو بهژدارى و بيركهوتنهوه لهريى ههستهوهرهكانمان لهو ساتهوهخته دامان دهريټ. واته ناستى فرههنگى زمانى دهق به بهشدارى ناستى فرههنگى دهبيته يارمهتيدهرىكى باشه بو شوناسى ناسينهوهى بنياتبانى نوستالژيا لهناو دهقى نهدهبى، تاييهتمهندي نوستالژيا، كه بههيلي زمهنى له ئيستا و رابردوودا، دهمانكيشيټ، وهك شاعير له كوڤهيهكى ديكهدا، وهك شاعير له ديوانى (ناوى تو ئيمزاي منه) له تيگستى(ستايش) له كوڤهلى(دووهم)دا دهليټ:

هيندهى داىكم يهكسان خواز نهبوون

كاتيگ له ناو مهنجهليكى مسى سپيكراوهوه

موعجيزهى لهناو دهکرد و دهورمان دهدا

**سى هيلكهى كولوى بهسهر حهوت مندالدا دابهش دهکرد
(تهلعت تاهير، ٢٠٢١: ٥٨)**

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

نۆستالژیا لەم دەقەدا، لە ڕۆژی ئاستی فەرھەنگی بەسەر دوو جوۆری زمان دابەش دەبەیت، یەکیکیان ناسینەوێی فەرھەنگی وشەکانە، دواتریش دەرکەوتنی دەلالەتی تێکستەکان و مەبەستەکانەتی، کە لە ئاستی واتای وشەکان بۆ ئاستی ڕستە و دەستەوژاو بنیاتی دلالی گشتی دەقەکان درێژ دەبێتەوێ. وشەکانی وەک (مەنجهلی مس، سپیکراو، دەورەدان، سی ھێلکە) لە فەرھەنگی ئەو وشانە دەلالەتی دیکە پشتی وشەکان ئامادەپی ھەژاری و قوناغیکی پێش ھەشتاکانە، کە خۆی لە بەکارھێنانی مەنجهلی مسی سپیکراو دەبینێتەوێ، ئەو وشانە ئامازەیی کۆمەلگە و خێزانی ھەژار و تەبایی و کۆبوونەوێ و چاوەروانییەکانی دەستی دایک و تێربوونی زگی منداڵەکان، بەشیکی ئەو ڕەھەندە واتایی پشتی واتای ئاسایی فەرھەنگی وشەکان دەکات، لە لایەکی دیکە واتای ئەو دانە فەرھەنگیانە بۆ دەلالەتەکانی دیکە بنیادی دەقەکانەمان دەبات و گوتاری ناو دەقەکانەشمان بۆ کەشف دەکات. دایک دەبێتە بەکەری یەکسانخوازی ژیۆ دەقەکان، کە لە ڕۆژی نۆستالژیاوێ لەناو ڕابردووی دەرەخات، بەراوردی دەکات بە سەرکردەکانی ناو میژووی دونیا، کە ھەبوون و شۆڕشیان کردووە لە پێناو یەکسانخوازیدا، بەلام وەک دایکی شاعیر یەکسانخواز نەبوون، ئەو نموونە نۆستالژیاوێ بوونایەتیەکی ڕووحی شاعیر پێشان دەدەن، کاریگەراییەکانی ڕابردووی لەناو دونیای ساختەیی ئیستا زۆر پڕبەھاتەر، ئەگەرچی ژیاڤیکی ھەژاریش ھەبوو یان ڕابەراییەتی مافی ژن لە ئیستا ھیچ لەو ڕۆل و بەھایانەیی ژنایان نییە، بەشیکی ئەو دەلالەتانە لەناو دانە فەرھەنگیەکانی نۆستالژیاوێ دینەوێ ناو دنیای ئیستاتیکی ئەدەبیەوێ.

٢. ئاستی دەلالی:

بەشیکی دیکە، کە گرینگە لەناو پێکھاتەیی زمانی دەق، لە دەرەوێی فەرھەنگی وشەکانی ناو ھەر تێکستیکی ئەدەبی ئاستی دەلالی، ئەو ئاستە، کە زیاتر خۆی لە دوا ئاستی فەرھەنگی دەبینێت و دەبێتە تەواوکاری ئاستی فەرھەنگی، زۆرجار ئەو ئاستە فەرھەنگیە لە پەڕەندیەکانی ئاستی دەلالی و گوتاریدا، زۆرتر شوناسی دەلالی دەق فراوانتر دەبێت، بەتایبەتی ڕۆلی خۆنەر زیاتر لە ئاستی دەلالی و گوتار دەرەکەوێت.

بۆ دەستنیشانکردنی پەڕەندیە کۆمەلایەتیەکانی دق پێویستە لە ئاستی فەرھەنگی دەرچین، ئاستی دەلالی لای پێرزیما تەواوکاری ئاستی فەرھەنگی، چونکە ئایدیۆلۆژی و دەلالەتەکان لەناو پێکھاتەیی ڕستەو بەش و بنیادەکانی دیکە دەرەوێ وشەیی فەرھەنگی دەرەکەون. لەناو گێرانەوێکاندا، ئاستی واتایی زیاتر خۆی دەرەخات، ئایدیۆلۆژیا و پەيام مەبەستەکانەش زیاتر لە ئاستی دەلالی دەرەکەوێت. زمانی دەق لەناو تێکستدا، بەسەر زۆر چین دابەش دەبێت، کە لە ئاستی

فهره‌ه‌نگی وشه‌کان ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه و له‌ ئاستی واتایی ئه‌و دابه‌شبوونه‌ چینه‌یه‌تییه‌ ده‌رده‌که‌وێت. (لوقمان مقدید احمد، ٢٠٢٥: ٦١-٦٥) له‌ ئاستی ده‌لالی خوێنه‌ر پڕۆلی هه‌یه‌، له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی ده‌قدا، له‌به‌ر پڕۆشنایی به‌رارودکردنی سیمای سه‌ره‌کییه‌کانی وشه‌کان و سیمای که‌لتوویرییه‌کانی له‌ می‌شکی خوێنه‌ردا، هه‌ن و واتاکان ده‌دۆزیته‌وه‌، چونکه‌ شاعیر سیمای وشه‌ی ئاخووتن ده‌گۆریت، وشه‌که‌ ده‌خاته‌ ناو کلێگه‌یه‌کی واتای دیکه‌وه‌. (محهمه‌د مه‌عروف فه‌تاح، ٢٠١٠: ٤٢٧-٤٢٩)

ته‌لعت تاهیر له‌ کۆپله‌یه‌کی دیکه‌ی ناو ئاسته‌کانی زماندا، وه‌ک شاعیر له‌ دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منه‌) له‌ تیکستی (چوارچیوه‌) دا ده‌لێت:

چه‌ند جارێک تێبینی ئه‌وه‌م کردووه‌

ئه‌و مندالانه‌ی وینه‌ی دایک هه‌له‌واسن دیواره‌که‌یان ته‌قیوه‌ (ته‌لعت تاهیر، ٢٠٢١: ٦١)

له‌ناو تێبینیکردنی شاعیردا، وه‌ک بیهینی وینه‌ی واقعی و ئه‌زموونکردنی شاعیر له‌ناو خه‌یالی خۆیدا، به‌شیکه‌ له‌و داگردنه‌ نۆسالتزیایانه‌ی له‌ناو زماندا، هه‌لگیراون، به‌به‌کاره‌ینانی وشه‌ی فهره‌ه‌نگی (هه‌لواسینی وینه‌ی دایک و دیواری ته‌قیو) بۆ ئاستی ده‌لالی ده‌مان بات، که‌ ته‌نیا ده‌سته‌واژه‌ و وشه‌ فهره‌ه‌نگیه‌کان به‌س نین بۆ ئه‌وه‌ی بزاین شاعیر ده‌یه‌وێت چی بڵێت، به‌لکو له‌ په‌نای ئه‌وه‌دا، شاعیر هه‌میشه‌ گه‌رانه‌وه‌یه‌کی نۆسالتزیایانه‌ی هه‌یه‌، ئاماده‌بوونیکی بزهره‌، وه‌ک تیکسته‌کانی دیکه‌ نه‌یه‌ستوه‌وه‌ به‌ کاته‌وه‌، به‌لکو کاته‌که‌ی له‌ناو وینه‌ و ده‌سته‌واژه‌کاندا، بزهرکردوه‌. ئیمه‌ له‌و داگردنه‌ وینه‌ییانه‌وه‌ ده‌رک ده‌که‌ین دیواری ته‌قیو دیواریکی رابردوو، دیواریکی هه‌زارانه‌یه‌، ئه‌و دیواره‌ی، که‌ له‌ناو هه‌زاریدا، واتایه‌ک هه‌ییت بۆ ئولفه‌ت وه‌فای منداله‌کان، دایکه‌. ره‌نگه‌ شاعیر بۆ دوورتری ئه‌و ده‌لاله‌ته‌ چونه‌ناوه‌ی رابردوو له‌ناو به‌راورد و ئیستادابیه‌ینی، ده‌یه‌وێت بڵێت ئه‌سته‌مه‌ له‌ ئه‌مپڕۆدا، که‌سانێک هه‌بن، به‌ ده‌سته‌چوونی دایکی وینه‌ک له‌ ژووره‌که‌ی هه‌لواسیت، به‌لکو ئه‌و کرداره‌ ده‌کاته‌ نۆسالتزیای گشتی له‌ رابردوودا، له‌گه‌ڵ دابونه‌ریتی ئه‌وسا و جووری ژیانی هۆگری و وه‌فایی خۆی په‌یوه‌ست بووه‌. له‌باره‌ی دایکیشه‌وه‌ له‌روانگه‌ و پێگه‌ی کۆمه‌لیه‌تییه‌وه‌له‌ ئیستا جیاوازه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی رابردوو، چونکه‌ ئازاره‌کانی له‌ده‌ستدانی دایک له‌ رابردوودا، خه‌سله‌تی سارد و سپری مالی به‌خۆوه‌ ده‌دپت، به‌لام ئیستا له‌بری هه‌لواسینی وینه‌ی دایک ده‌یانبه‌ن بۆ خانه‌ی به‌سالاجوان.

دیوکی دیکه‌ی ئه‌و ده‌لاله‌ته‌ له‌ په‌یوه‌ندییه‌کانی دیکه‌دا خۆی ده‌بیزیته‌وه‌، وه‌ک شاعیر له‌ دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منه‌) له‌ تیکستی (تین)دا، ده‌یخه‌ینه‌روو:

وهكو ههنجير

ههندی قسهی شیرینی تۆم وشک کردۆتهوه

بو ئه و کاتانهی لیرهنی (تهلعت تاهیر، ٢٠٢١: ١٨٦)

شاعیر له ناو وینه و کرداره وینهیهکانی رابردوو، قهرزی زمان دهکات، رهنگه راستهوخو گهرانهوهی رابردوو و نۆستالژیا راشکاوانه نهییت، بهلکو وینهی ناو یادهوهی، وهک که رهسهیهک له ریگهی نۆستالژیاکی زمانهوه، وهک ههنجیری وشکراو دهخاته دوتوی مه بهستیکی خوی، ئه و دهلالهته نۆستالژیا به دورتر ده مان بات که ته نیا گهرانهوه نییه، بهلکو له ناو وینهیهکی رابردوو، خهیاڵیکی نۆستالژیاکی له سهر بنیات دهییت، که دهلیت (ههندی قسهی شیرینی تۆم وشک کردۆتهوه) لیره دا، دهلالهتیکی نۆستالژیاکی له سهر زمان بنیات دهیتهوه، دهسته واژهی (قسه وشکردن) وهک که رهسهیهکی دهلالی زمانی جیگای نایتهوه، بهلام ئه و ئاماژه نۆستالژیا به هوی دا کردنی یادگه وه زمان دهخاته دوتوی دالالهتهوه. له ناو کوپه یوهندی زمان و قسهکانی بیرده که وینهوه و دلنه وای خوی ده داتهوه. ئه و کهسهی خوشی بو کردوو له ئیستادا، بو دلخوشی دینیتهوه یادی خوی.

شاعیر له باریکی دهلالی نۆستالژیایدا، کاتیک دهلیت (بو ئه و کاتانهی لیره نیت) بکه ریک ههیه له ناو زماندا، وهک ناو دهرنه که وتوو، بو کاتی ئیستا که ئاماده ییه، له ناو یادگه و رابردوو، وهک نۆستالژیا، وهک ههنجیری وشکراو، دهلالهتی کاتی له ئیستا ئاماده ییان دهییت و له لای شاعیر دهیتهوه نۆستالژیا.

له نمونهی دیکه ی ئاستی دهلالی بو ئاستی واتایی له دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منه)، وهک شاعیر له تیکستی (شه مائیل) دا دهلیت:

به گهردهنت

بیری ئه و کیکه زهردهم ده که وینهوه

که له مندالیدا

دایره م به دزی هه زاریه وه دهیدامی (تهلعت تاهیر، ٢٠٢١: ٢٩٩)

وشه ی زهر د له پرووی فرههنگی زمانیه وه هاو لئاویکی ساده ی زمانی کوردیه، به راورد کردنی شی به گهردهن وهک دهلین (گهردهن زهر د)، هه م دیسان زهر د وینا کردنه وهی بیگهردی و جوانی جهسته ییه، بهلام شیعر له ناو زماندا، به ته نیا وینه و لیکچوونه کان دیار ناکات، واته نایه ویت به هوی زهردی و لیکچوونی گهردهن و زهردی ناو زمانی کوردیه وه، وهک ئیدیوم و

خوازەهەك ئەو زەردییە قەرەزبەكات، كە ئەمە باریکی ئاسایی قسەکردنی
پروژانەهە، بەلام شاعیر ئەو فەرەهەنگ و تێگەشتنە زمانییە دەگۆریت لەناو
زمانی نۆستالژییە شیعیریەكەى خۆیدا، وەك ئاستی دەلالی لە
فەرەهەنگی وشەو و سیاقی زمانی كۆمەلایەتی دەری دەكات و دەیخاتە
دوتویی سیاقیكى خودییانەى ناو نۆستالژیا، بەجۆرێك ئەو تێگەشتنە زۆر
واتا و ڕەهەندی دەلالیمان بۆ كەشف دەكات. لەوانە لە كۆنەستى هەژاریدا
هەمیشە خواردن كەرەسەى قەرەزكردنە بۆیە شاعیر لەناو بەستێنێكى
هەژارییەو بەرى ئیستای خوشیی دەبەستێتەو بە بارە خوششییەكانی
ناو وێنە ڕابردوووەكەى سەردەمانی هەژاری، كە داپیرەى لەناو هەژاریدا،
دونیاى خوشی مندال تێك نادات، بۆیەشە لای شاعیر دەبێتەو
هەستخروشی نۆستالژیا، ئەو وێنە خوڤەرزكردنە وێنەى نائاگایی، لەناو
یادەگەو پەيوەست بە نۆستالژیاو، لەبارى ئیستاییدا هەمیشە ئامادەیان
دەيێن.

3. ئاستی گوتاری (ragmatic / Discursive Level)

پەيوەندیدار بە گوتار فۆرمێك لە ئایدۆلۆژیا. فۆرمێكە، كە لە ڕینگەى كەنالی
زمان و نمایشەو پروودەدات. زمانەوانی و شیوازەكانی ئەم نمایشە لە
قسەکردن و نووسیندا، وشە و واتاكانیان لێ وەرەگرن. بابەت مەلەزێتی
واقیعی و پەرس و كێشەكان لە شیوێكى گوتاری جۆراوجۆر دەرەكەون.
ئەوێ پەيوەندی بە ئایدۆلۆژیا و ئەدەبەو هەیه، وەك بنیادیكى هەزرى
كۆمەلایەتی دەرەكەوتنى لە هونەر و ئەدەبدا، دەرکێكراو. لای جۆرج
لوكاش بنیادی دەق و بنیادی سیاسى و ئابوورى هەیه، ئەمەش لە ڕێى
سیمبولەكانەو دەرەكەوتن، نەك پەيوەندییەكى هەروا سادە و ساكار
نییه، وەك لوپسان گۆلدمان پێى وایە پەيوەندییەكى راستەخۆى تەنیا
رەنگدانەو واقیعی كۆمەلایەتی، وەكو خۆى (السعيد عموري، ٢٠١٢-
٢٠١٣، ٤٥-٤٧، ٥٢).

چۆنیەتی بەکارهێنانی زمان لە گفتوگۆ و نووسین و پەيوەندی
كۆمەلایەتیدا، وەك یادی مندالی، لە بازار، باخچە و پروودای كۆمەلایەتی و
دەمەزراوێكى كۆمەلایەتی و سیاسى و خێزانى و زۆرى دیکە دەكریت وێنە و
دەریڤ و زمان و چینی زمانییەكەى ناو ئەدەب، وەك گوتار سەیر بكرێن.
نۆستالژیا لە بارى گێرانەویدا، ئەوێ لە شیعیر جیای دەكاتەو لە
گێرانەوێكى ئاسایی، لاوازی و ناچالاكى زمانە، یەكانگیربوونی زمان
لەگەڵ توخمە بەشدارییەكانى نۆستالژیا، وەك شوێن و گێرانەو و كات و
حەسەرەت و چركەساتى خوشی و لەدەست چوون و بەجێمان لەناو
یادەویدا، بۆرەتكردنەوێكى ئیستایی لە دروستكردنى پەيوەندییەكانى
نۆستالژیا گرینگ، بۆیە ئەو كاریگەرییە ئیستاتیکییە نۆستالژیا
بەرجهستەى دەكات و لەناو كاریگەرییەكانى زماندا خۆى دەرەخات. بۆیە
وەك هەردیوێكى دیکەى شیعیر و گێرانەوێكى بەتایبەتی ئەو دەقانهى

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) انموذجا

لهناو زماندا، ئامادهيان ههيه، لهگهڵ چینی و گیرانهوهیهکی ئەدهبی و زمانی تایبەت وەردەگیرن، هەمیشە ئامادهیی ڕەخنەیی و کرانهوهی گوتاری دەلالی هەلومەرجی ڕەخسایان زیاترە، لەناو نۆستالژیای شیعەر دیوێ گوتارییەکی گرینگە، چونکە هەمیشە لە نۆستالژیادا، لەناو بەریەککەوتنی زماندا، بەریەککەوتنی کاتیش ئامادهیان ههیه، بۆیه دەکرێت خۆبەندەوهی نۆستالژیای لەناو خۆبەندەوهی ئاسایی گیرانهوهی ڕابردوو بسوێ و ئەو گوتارە کەشف بکات، کە ئاقاریکی ئیستاتیکی و مەعریفی کاریگەر لەپشتی تێکستەکەوه کەشف بکات. بە نموونەیی چەند کۆپلەیهکی وەرگیراوه ئەو تێگەیشتنە شەنوکە و دەکەین، وەک لە دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منە) لە تێکستی (میراتگری حەبییه) لە کۆپلەیی (یهکەم) ی شەریکی تەلەت تاهیردا هاتووێ:

ئەوسا گەنج بووم برازایەکی بچووکم هەڵدەدایە ئاسمان و دەمگرتەوه

پێدەکەنی و بە پێکەنی پێدەکەنیم (تەلەت تاهیر، ٢٠٢١: ١١٢)

نۆستالژیای وادەکات مەرووف بە شیۆهیهکی گشتی و شاعیر بەتایبەتی لەناو کاتدا بەجێ بمینێت یادەوهیهکانی ڕابردوو مەلی ساردی ئیستای پێ گەرم بکاتەوه، ئەمە غەریزه مەرووفه ڕووداویکی سادە بکاتە فەزایەکی گەوره بۆ ئەوهی مەبەستی تری پێ بپێکێت، وەک ئەو دەقەیی لە بەردەستمان دایە بایک کاتێک دەکات، کە لەدەستی چووه یاخود بایک تەمەنێک دەکات، کە تێپەریوه ئەویش تەمەنی گەنجییه هەموو ئەمانە هەلگر و پەيامی بەجێمانە لەناو کاتدا. ((شیعری نۆستالژیای دیاردەیهکی ئەدەبییه کە شاعیران پەنایان بۆ بردوو و کردووینەتە وێستگەیهک تا بتوانن لە ژبانی هەنووکەییاندا ڕزگاریان بێت و بە گەرانەوه بۆ ڕابردووین لە ڕووی دەروونییهوه ئاسودەیی بەدەست بپێن)) (حەسەن سەرباز، ١٣٩٨: ٢٠٧). وەک شاعیر لە دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منە) لە تێکستی (میراتگری حەبییه) لە کۆپلەیی (دووهم) دا دەلێت:

باوکم لەگەڵ ئەوهی زۆر کەمدوو بوو، دەیگوت: تۆش بە

منداڵی حەزت بەوهبوو هەڵدەم و بتگرمهوه (تەلەت تاهیر، ٢٠٢١: ١١٢)

دەریکەوتنی باوک، وەک بکەرێک لە ناو نۆستالژیای زماندا، خەیاڵێکە لە بەجێمان لەناو کاتدا، واتە هێشتا بەخەیاڵێکی نۆستالژیایانە شاعیر باوکی دینێتە قسەکردن، ئەم قسەکردنە باوک دوو جار نۆستالژیایە، چونکە لەناو خەیاڵی نۆستالژیایەکی شەوا، باوکەش دەچێتەوه بۆ کاتی ڕابردوو و خۆی، کە چۆن پێشتر شاعیر بچوک بوو و هەڵدەوێتە ئاسمان و

گرتوویه تییه وه. ویرای که مدوویی باوک که نوینه رایه تی سام و هه بییه تی باوک ده کات، وه لی شاعیر دهیه ویت هه ردوو نموونه ی هه لدانه که به پرسیارنه مامه له ی له گه لدای کراوه، بویه شاعیر دواتر نه و کاته ده چیرینی و له ناو ئاوه ژوو کردنه وه ی زه مه ندا، شاعیر دهیه ویت نه و هه لدانه، وه ک گو شکردن، بکاته وه هوشیاریه ک، که مروف له ناو، په روشی به پرسیارانه دلخوشکردنی نه ویتردا، خوی به دوو رتر و کاریگه رتر و به به پرسیارانه بزانی، وه ک شاعیر له دیوانی (ناوی تو ئیمزای منه) له تیکستی (میراتگری حه بییه) له کوپله ی (سییه م) دا شاعیر ده لی:

له وساته وه، هه ستم کرد جاریک له و جارانه هه لیدوم و

نه یگرتوومه ته وه (ته لعت تاهیر، ٢٠٢١: ١١٢)

له م کوپله یه دا، ته واو ده قه که خوی له سه ر کومه لیک پروودای تراژیدیای سیاسی و کومه لایه تی کاتی رابردوو به پالپشتی پرووداوه کانی میژووی خودی ده بینته وه، له ریگه ی زمانیکی نه ده بیانه خوی وینا ده کات. له م کوپله یه دا هه موو ده رچه کانی نه و پرووداوانه ی له رابردوو پروویانداوه کاره کته ری باوکه، به پرسیارانه له سنو ریکی به رته سکدا، وه لی شاعیر دهیه و لی بللی دلخوشکردن به س نییه، به لکو نه و سنوره دلخوشیه فراوانتر ده ییت له پینا و نه وانی دیکه دا، ده ییته نیگه رانی و به به پرسیاریه کی دیکه ی گه وره تر. نه و ده لاله ته زمانی و نوستالژیایه به چیماره له ناو کاتدا، ده ییته کوگو تاری ده قه که، بو نه وه ی ئیستای پی راقه بکاته وه، وه ک شاعیر له دیوانی (ناوی تو ئیمزای منه) له تیکستی (میراتگری حه بییه) له کوپله ی (چواره م) دا هه وه ک ده لی:

رویشتووم .. پارچه یه کم بوته نه و گه نجه نه نفالکراوه ی، سی

ساله هه موو شه ویک پیره ژنیک ی گه رمیانی چیکه یه کی به تال

له ته نیشته خوی راده خات و چاوه ری هاتنه وه ی ده کات (ته لعت تاهیر، ٢٠٢١: ١١٢)

کاتیک شاعیر ده لیته: (پارچه یه کم بوته نه و گه نجه نه نفالکراوه) په یه مه که نه وه یه له هه ر پرووداوه گه لیک ی ئیستا له پرووی سیاسییه وه دووباره بوونه وه ی هه مان ژبانی رابردوو، وه ک پرس. شاعر له ناو ده قدا، شوناسی خوی ده گو ریت. بویه ش شوناسه که ده ییته گه رمیانییه ک، یاخود بلین شاعیر درکی به وه کردوو ئازاری نه و پیره ژنه چهنده ئازاره خشه، به و هه موو ساله هیشتا چیکا بو کوره که ی له ته نیشته خویه وه بو راده خات و چاوه ری نه وه یه ییته وه هه موو نه مانه ده لاله تی زمانی ده خاته پال ده قه نوستالژیایه و وه هاش وینا ده کريت پیره ژنه که ش له ناو کاتی رابردوو ی نوستالژیادا

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) نموذجاً

به‌جیم‌نیت. وهک شاعیر له دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منه) له تیکستی (میراتگری حه‌بیه) له کۆپله‌ی (پنجهم) دا ده‌لێت:

پارچه‌یه‌کم بۆته رووخساری ئه‌و دۆسته‌ی، پیره‌مێردێک له‌به‌ر

ده‌رگای مزگه‌وتێکدا به‌دیار فروشتنی پاکه‌تێک مووسه‌وه

له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ حه‌یرانی بۆ ده‌لێت .. بێناگا له‌وه‌ی ئێستا له‌م

جیهانه‌دا ناوک نا، باو باوی سه‌ر بیرنه (ته‌لعت تاهیر، ٢٠٢١: ١١٢)

له‌م کۆپله‌یه‌دا، رووخساری شاعیر و پیره‌مێرده‌که‌ ده‌بنه‌ هه‌لگری ده‌لاله‌ته‌کانی کاتی رابردوو و به‌جێمان له‌ ناو کاتدا، چونکه‌ ئه‌وه‌ی له‌ رابردوو به‌ناوی ژيان و ئازادی بۆیان هه‌ولدا به‌ره‌مه‌که‌یان نه‌دوو‌ریه‌وه‌، ده‌کریت شاعیر درکی به‌وه‌ کردییت له‌ رووی سیاسیه‌وه‌ ئه‌م ده‌سه‌لاته‌ی ئێستا هه‌یه‌ درێژکراوه‌ی هه‌مان سیاسه‌تی رژیمی به‌عس ییت، بۆیه‌ش ده‌قه‌کان له‌ رووی نۆستالژیاوه‌ ئه‌و پارچه‌ پارچانه‌ی کۆبکاته‌وه‌ و وێنه‌یه‌کی گشتی به‌جێمان له‌ ناو کاتدا، وێنا بکات.

جینۆسایدکردنی رابردوو جه‌سته‌ی بوو له‌لایان ده‌سه‌لاتێکی غه‌یری ناسنامه و شوناس و نه‌ته‌وه‌ی خۆت، به‌لام جینۆسایدکردنی ئێستا به‌ ده‌ستی ده‌سه‌لات و شوناس و هاو‌زمانی خۆته‌ لێره‌دا جینۆسایدکردن به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ده‌روونیه‌ و ناهێلێت ئاسووده‌بی و بلایی ئۆخه‌ی، بۆیه‌ ته‌واوی هزری شاعیر له‌ناو ده‌قه‌که‌یدا، به‌جێمانه‌ له‌ناو کاتی رابردوو.

که‌رسته‌کان له‌ناو ئه‌و کۆپله‌یه‌دا له‌ رووی زمانیه‌وه‌ بۆ نۆستالژیا واته‌هه‌لگری تریان هه‌یه‌، وه‌ک وشه‌ی مووس، که‌ له‌ رابردوو بۆمه‌به‌ستی ناوکی‌ڕین به‌کار ده‌هات په‌یوه‌ست بوو به‌بنیاتی ژيانی مروفه‌وه‌، به‌لام له‌ ئێستادا ئه‌و ژيانه‌ ئاماده‌یه‌ی نیه‌، به‌لکو سه‌رپهرین و مردن جیگای گرتۆته‌وه‌ ئه‌مه‌ش ده‌لاله‌تی ئه‌وه‌یه‌ له‌ناو ده‌قه‌که‌دا، هه‌موو کاره‌کته‌ره‌کان، وه‌ک بکه‌ر به‌شاعیره‌یه‌وه‌ به‌جێده‌مێن له‌ ناو تابووت و ترسی مردن حه‌سره‌ت خواردن به‌ رابردوو له‌لای شاعیر خۆشی نیه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی پێگه‌ی مردنی پێشانداده‌ات هاو‌نیشتمانی خۆی نیه‌، بۆیه‌ حه‌سره‌ت به‌ رابردوو ده‌خوازێت دووژمنه‌که‌ی ئه‌و پێگایه‌ی پێشان بدات، ئه‌مه‌ش واده‌کات به‌رده‌وام ده‌ق و نووسه‌ر و خۆینه‌ریش له‌ناو کاتی رابردوودا به‌جیم‌ن. وه‌ک شاعیر له‌ دیوانی (ناوی تۆ ئیمزای منه) له‌ تیکستی (تیبینی) دا ده‌لێت:

به‌ تووره‌یی باسی خۆشه‌ویستیت ده‌کرد

لهو دارتاشه دهچوویت

لانک درووست بکا و

بزماریشی به لایو گرتبی (تەلەت تاهیر، ۲۰۲۱: ۱۸۹)

دهلالهتی نۆستالژیا لهم دهقه دا ههچهنده وینه گشتیه که دهرده خات له ریگهی که رستهی زمانه که وه، نه وه که خودی زمانه که وه، که چۆن وشهیه که هه لگر و واتای نۆستالژیا ده دات شوبهاندنی کردوو له نێوان دوو وینهی جیاوازی نۆستالژیا یه کیکیان پروو خساری خۆشه و یسته که یه تی، که پروو خساری گرژ کردوو نه وهی تریان پروو خساری دارتاشه که یه، وه که دیاره پروو خساریان گرژ دهرده که ویت.

ئه وه رهفتاره ی کچانی کورد هه یانبوو به شیوه یه کی گشتی پابه ندبوونه بووه به داپونه ریتی کۆمه لایه تی ئه و کاته، بۆیه ش شاعیر له ریگهی به ها کۆمه لایه تییه کان رابردوو نۆستالژیا پی ئه ولاتر بووه له په یوه ندی خۆشه و یستی ئیستادا. واته شاعیر به دوا ی وردترین وینه دا گه راوه بۆ ئه وهی بیسه لم ییت، که زه مه نی خۆی ته نانه ت په یوه ندیه دلداریه کانی ئه و کاته ش له ئیستادا چیرۆکی زیاتری هه بووه.

به دهرله وه ش شاعیر کاری دارتاشی به مه به ست به کار هیناوه، چونکه دارتاش ته نیا لانک درووست ناکات، به لکو کۆمه لیک که رسته ی تریش درووست ده کات، یه که میان درووستکردنی لانک له کۆمه لگهی کوردی میژوویه کی دوورودیژی به که لتووریه وه هه یه و په یوه سته به ژبانی کورده وارییه وه شاعیر ده یه ویت له ده لاته گشتیه که بلیت چۆن لانک درووستکردن له رابردوو هه بووه و ئیستا نه ماوه، یان که م بۆته وه، ئاواش پرۆسه ی دلدار ی مانای خۆی نه ماوه، وه که رابردوو بۆن و تامی ژبانی لێناکریت.

ئه نجام:

- نۆستالژای زمان له هه رسی ئاستی فره هنگی و واتایی و گوتاری له ناو دۆخی رابردوو و داندانی فره هنگی و رسته یی و وینه یی، ده لاله ته گوتارییه کانی ئیستا و که موکورییه کانی ئیستای ژبانی کۆمه لایه تی و سیاسی و که لتووری وه که دۆخیکی کۆپه یوه ندی دهرخستوو.

په‌خشان سابیر (۲۰۱۵) ته‌وه‌ره سه‌ره‌کيه‌کانی شیعی زیندان. گو‌قاری زانکوی سلیمانی، ۴۷.

ته‌لعت تاهیر (۲۰۲۱) ناوی توئیمزای منه. چاپی یه‌که‌م، هه‌لیر، چاپخانه‌ی فام.

حه‌سه‌ن سه‌رباز (۱۳۹۸) شیوه‌کانی نوستالژیا له شیعه‌کانی پیره‌مێرد و به‌در شاکر سه‌یابدا. پژوهشنامه، ادبیات کردی، دوره پنجم، شماره ۷، ۲۰۷ل.

دارا سلیمان، (۲۰۲۴) هوکاری بوونی زمان له روانگهی ده‌رووناسی په‌ره‌سه‌ندنه‌کیه‌وه. کوردستان پو‌ست. ریکه‌وتی دوا سه‌ردانی ۱۵ کانونی دووهم ۲۰۲۶م <https://www.facebook.com/daray.sleman.7>

ده‌سه‌لاتد. ژوان عه‌بدلسه‌لام عه‌زیز گه‌ردی (۲۰۲۲) شیواز ناسی ته‌ده‌بی، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی تاران.

ده‌سه‌لاتد. سو‌ران مامه‌ند عه‌بدو‌للا (۲۰۱۶) نو‌ستالژیا له شیعی هاوچه‌رخ‌ی کوردید، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی تاران.

رینوار سیوه‌یلی (۲۰۱۶) خو‌پندنه‌وه‌ی فه‌لسه‌فیه‌ی ته‌زموونی شیعی. چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر، بلاوکراوه‌ی ته‌کادیمیای کوردی، چاپخانه‌ی روژه‌ه‌لات.

سو‌ران مامه‌ند عه‌بدو‌للا (۲۰۱۶) نو‌ستالژیا له شیعی هاوچه‌رخ‌ی کوردید/ به‌نموونه‌ی شیعه‌کانی عه‌بدو‌للا په‌شیو/ته‌نوه‌ر قادر محمه‌د/ سه‌باح ره‌نجدەر. هه‌ولیر، بلاوکراوه‌ی ناوه‌ندی ئاویر.

شیروان حوسین خو‌شناو و شیروان میرزا قادر (۲۰۱۰) ده‌زگای تو‌یژینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان. چاپی یه‌که‌م، هه‌ولیر.

عطا ره‌شید حسین (۲۰۱۹) ره‌گه‌زی کات له بنیاتنانی ده‌قی شانویی (چیژ له‌مه‌رگتان وه‌رده‌گرم). گو‌قاری زانکوی گه‌رماین، خولی ۶، ژ ۳، ل ۲، ریکه‌وتی دوا سه‌ردانی ۱۵ کانونی دووهم ۲۰۲۶م له: <https://doi.org/10.24271/garmian.19631>

عه‌بدو‌للا تاهیر به‌رزنجی _ د. عه‌لی تاهیر به‌رزنجی (۲۰۲۴) کلێلدان (فه‌ره‌نگی ته‌ده‌ب و ره‌خنه). چاپی یه‌که‌م، سلیمانی، چاپخانه‌ی سه‌رده‌م.

اصطدام الوقت في نوستالجيا اللغة (اسمك توقيعي) نموذجاً

فيان عباس اسماعيل (٢٠١٤) نوستالژيا له شيعرى كلاسيكى كوردیدا به نموونهی (نالی- سالم- كوردی). نامه‌ی ماسته‌ر. زانکۆی سه‌لاحه‌ددین، کۆلیژی په‌روه‌رده به‌شی کوردی.

لوقمان مقید احمد (٢٠٢٥) به‌ما په‌خه‌یه‌کانی کۆمه‌لناسیی ده‌قی له رۆمانه‌کانی (مه‌حمود نه‌جمه‌دین) دا به‌ پێی تیۆری پیرزیمای و کلود دوشیه، نامه‌ی ماسته‌ر، به‌شی کوردی فاکه‌لتی ئاداب، زانکۆی سۆران.

مسته‌فا ئاسۆعومه‌ر (٢٠٠٩) به‌ها ئیستاتیکیه‌کانی شیع‌ر. چاپی په‌که‌م، ده‌وک، چاپخانه‌ی خان‌ی.

مه‌هدی محمه‌د ئه‌حمه‌د (٢٠١٥) هۆکاره‌کانی له‌خاک دایران، دیداری ته‌له‌فزیۆنی نه‌ورۆژ. رێکه‌وتی دوا سه‌ردانی ١٥ کانۆنی دووه‌م ٢٠٢٦ https://www.facebook.com/handren.ahmad.7?__tn__=-UC

نه‌زاد ئه‌سه‌ود ئه‌حمه‌د (٢٠١٥) فه‌ره‌ه‌نگی زاوه‌کانی ئاداب و زانسته‌ مرۆفایه‌تییه‌کان. ناوه‌ندی غه‌زه‌لنووس.

هه‌لمه‌ت بايز په‌سه‌ول (٢٠٢٤) کۆمه‌لناسی ده‌قی له‌ رۆمانی (که‌وتنی بۆره‌قه‌لا له‌ حیکایه‌تیکي کۆندا) ی (ماردین ئیبراهیم) دا به‌ پێی روانگه‌ی تیۆری پیرزیمای. گۆفاری زانکۆی هه‌له‌به‌ج، ئه‌یلول، به‌رگی ٩، ژ ٤، ل ٧ رێکه‌وتی دوا سه‌ردانی ١٥ کانۆنی دووه‌م ٢٠٢٦ له: <http://doi.org/10.32410/huj-10429>

سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بییه‌کان:

ألوان خليف محمود، النستالوجية في الرسم الامريكي المعاصر، مجلة فنون مجلد ١ عدد ٢ (٢٠٢٤): المجلد ١ العدد ٢، ص ١٠٧،

بيار ف. زيماء، النص والمجتمع آفاق علم اجماع النقد، ت. انطوان أبو زيد، ط ١، النضمة العربية للترجمة، بيروت، (٢٠١٣).

د سيد رضا ميراحمد- د.علي نجفي ايوكي- نجمة فتحعلي زاده، اشكال الحنين الى ماضى فى شعر بدر شاكر السياب، مجله دراسات فى اللغة العربيه وادبها، فصليه، الحدد الحادى عشرخروف ١٣٩١هـ. ش/٢٠١٢.

السعيد عموري، الكتابة والتشكيل الأيديولوجي في الرواية العربية المعاصرة - دراسة نقدية أيديولوجية، دكتوراه، جامعة الحاج لخضر - باتنة كلية الآداب واللغات، قسم اللغة العربية وآدابها، ٢٠١٢-٢٠١٣، ص ٤٥-٤٧، ٥٢.

لوغوف، جاك. (٢٠١٧م). التاريخ والذاكرة، ترجمة جمال شحيد، ط ١، المركز العربي للأبحاث ودراسة السياسات، بيروت.

وفاء أحمد جابر أحمد، *النوستالجيا وحركية السرد في المجموعة القصصية "شال أحمر وقبعة صفراء" لمحمد عسيري*، العدد ٥٩ أبريل لسنة، المجلة العلمية بكلية الآداب، ٢٠٢٥، ص ٢٥٧٠-٢٥٧٣

سهرچاوه فارسييه كان:

مهدي شريفیان، *مجله زبان و ادبیات فارسی*، سال پینجم، بهارو تابستان، ١٣٨٦.

سهرچاوه ئینگلیزییه کان:

A, B., Nook, E. C. & Cakar, M. E., 2020. *The role of language in the construction of emotion and memory: A predictive coding view*. In: R. D. Lane & L. Nadel, eds. *Neuroscience of Enduring Change: Implications for Psychotherapy*. New York, NY: Oxford University Press, pp.61–62. doi:10.1093/oso/9780190881511.003.0004. OUP Academic

Boym, S. (2001). *The Future of Nostalgia*. New York: Basic Books, pp. 7-8

Davis, F. (1979). *Yearning for Yesterday: A Sociology of Nostalgia*. New York: Free Press, p. 8.

Fuentenebro; de Diego, F; Valiente, C (2014). "Nostalgia: a conceptual history". *History of Psychiatry*. 25 (4): 404–411. doi:10.1177/0957154X14545290. PMID 25395438

Dissertation medica de nostalgia ،Johannes Hofer 1688, pp.15

Lgnorance،Milan Kundera 2000, pp. 14-15

Svetlana Boym, S. (2007). *The Future of Nostalgia*. Basic Book. ،p7

Seldean Smith ,*The Linguistics of Nostalgic Language: How Language Reflects Our Past*, Sep 17, 2024. <https://dayinterpreting.com/blog/the-linguistics-of-nostalgic-language-how-language-reflects-our-past/>

The future of nostalgia ،Svetiane Poym, 2001, pp.13

Svetlana Boym, S. (2007). *The Future of Nostalgia*. Basic Books

Yearning for yesterday sociology (Fred Davis) 1979, pp. 9-16/101-1 nostalgia

(Linda Hutcheon) 1998, pp. 20

Chronotopes of Affectivity in literature (Laura Salmon) 2015, pp. 24

List of sources:

Kurdish sources:

Azad Abdulwahid Karim (2011) Colors of Text is an interpretive project of several literary texts. First edition, Kirkuk, Shahid Azad Hawrami Printing House.

Azad Mohammed Saeed (2024) Place in the short novel (Black Spring). Garmian University, p.

Awara Kamal Saleh (2021) Nostalgia in the novel (Alwan and Legend) by Jaafar. Journal of Raperin University, September, Volume 8, No. 3, p.

Pakhshan Sabir (2015) Main Themes of Prison Poetry. Journal of Sulaimani University, No.

Tal'at Tahir (2021) Your name is my signature. First edition, Erbil, FAM Printing House.

Hassan Sarbaz (2010) Shapes of Nostalgia in the Poems of Piramird and Badr Shakir Sayab. Research, Kurdish Literature, Dora Panjm, No. 7, p.

Dara Sulaiman, (2024) The reason for the existence of language from the perspective of evolutionary psychology. Kurdistan Post. Last visited December 15, 2026 <https://www.facebook.com/daray.sleman>

Authorityd. Zhuan Abdulsalam Aziz Gardi (2022) Literary Methodology, First Edition, Tehran Printing House.

Authorityd. Soran Mamend Abdullah (2016) Nostalgia in Contemporary Kurdish Poetry, First Edition, Tehran Printing House.

Rebwar Siwayli (2016) Philosophical Reading of Poetic Experience. First edition, Erbil, Kurdish Academy Publishing House, Rojhelat Printing House.

Soran Mamend Abdullah (2016) Nostalgia in contemporary Kurdish poetry with examples of Abdullah Pashew/Anwar Qadir Mohammed/Sabah Ranjdar. Erbil, Awer Center Publishing House.

Sherwan Hussein Khoshnaw and Sherwan Mirza Qadir (2010) Mukriyan Research and Publishing Institute. 1st edition, Erbil.

Atta Rashid Hussein (2019) Gender of time in the construction of theatrical text (I enjoy your death). Journal of Garmian University, Volume 6, No. 3, P. 2, Last visited December 15, 2026 at: <https://doi.org/10.24271/garmian>

Abdullah Tahir Barzanji _ Dr. Abdullah Tahir Barzanji Ali Tahir Barzanji (2024) Key (Dictionary of Literature and Criticism). First edition, Sulaimani, Sardam Printing House.

Vian Abbas Ismail (2014) Nostalgia in Classical Kurdish Poetry with the Example of Nali-Salem-Kurdish. Master's Letter. Salahaddin University, College of Education, Kurdish Department.

Luqman Muqdid Ahmad (2025) Critical Principles of Textual Sociology in Mahmoud Najmadin's Novels According to the Theory of Perzima and Claude Duchamp, Master's Thesis, Kurdish Department, Faculty of Arts, Soran University.

Mustafa Aso Omar (2009) Aesthetic Values of Poetry. First edition, Duhok, Khani Printing House.

Mahdi Mohammed Ahmad (2015) Reasons for separation from the land, Newroz TV interview. Last visited December 15, 2026 https://www.facebook.com/handren.ahmad.7?__tn__=-UC

Nawzad Aswad Ahmad (2015) Dictionary of Terms of Arts and Humanities. Ghazalnoos Center.

Helmet Bayaz Rasul (2024) Textual Sociology in Mardin Ibrahim's Novel The Fall of Bora Qala in an Old Story from the Perspective of Pir Zima's Theory. Journal of Halabja University, September, Volume 9, No. 4, P. 7 Last visited December 15, 2026 at: <http://doi.org/10.32410/huj-1>

Arabic sources:

Alwan Khalif Mahmoud, Nostalgia in Contemporary American Painting, Rafdin Art Magazine

Volume 1 Issue 2 (2024): Volume 1 Issue 2, p.107,

Biyar F. Zima, Text and the Horizon Society of Critical Consensus Science, t. Antoine Abu Zeid, Vol. 1, The Arabic System of Translation, Beirut, (2013).

Dr. Seyed Reza Mirahmad-Dr.Ali Najafi Ayuki-Najma Fatahlizadeh, Shapes of Hanin towards the Past in Badr Shaker Al-Siab's Poetry, Journal of Studies in Arabic Language and Literature, Volume, 2012. Sh/2012.

Al-Saeed Amuri, Book and Ideological Formation in Contemporary Arabic Narrative - Ideological Critical Study, Ph.D., Al-Hajj Al-Khidr University – Faculty of Arts and Languages, Department of Arabic Language and Literature, 2012-2013, pp. 45-47,

Lughoff, Jack. (2017m). History and Memory, translated by Jamal Shaheed, vol. 1, Arab Center for Political Research and Studies, Beirut.

Wafa Ahmad Jaber Ahmad, Nostalgia and Cold Movement in the collection of short stories "Red Shawl and Saffron Cup" by Mohammad

Asiri, April 59, Sunnah, Bakliah Scientific Journal Al-Adab, 2025, pp. 2570-2

Persian sources:

Mahdi Sharifian, Persian Language and Literature Magazine, Year 5, Spring and Summer,

English sources:

A, B., Nook, E. C. & Cakar, M. E., 2020. *The role of language in the construction of emotion and memory: A predictive coding view*. In: R. D. Lane & L. Nadel, eds. *Neuroscience of Enduring Change: Implications for Psychotherapy*. New York, NY: Oxford University Press, pp.61–62. doi:10.1093/oso/9780190881511.003.0004. OUP Academic

Boym, S. (2001). *The Future of Nostalgia*. New York: Basic Books, pp. 7-8

Davis, F. (1979). *Yearning for Yesterday: A Sociology of Nostalgia*. New York: Free Press, p. 8.

Fuentenebro; de Diego, F; Valiente, C (2014). "Nostalgia: a conceptual history". *History of Psychiatry*. 25 (4): 404–411. doi:10.1177/0957154X14545290. PMID 25395438

Dissertation medica de nostalgia ،Johannes Hofer1688, pp.15

Lgnorance،Milan Kundera2000, pp. 14-15

Svetlana Boym, S. (2007). *The Future of Nostalgia*. Basic Book. ،p7

Seldean Smith ,The Linguistics of Nostalgic Language: How Language Reflects Our Past, Sep 17, 2024. <https://dayinterpreting.com/blog/the-linguistics-of-nostalgic-language-how-language-reflects-our-past/>

The future of nostalgia ،Svetiane Poym, 2001, pp.13

Svetlana Boym, S. (2007). *The Future of Nostalgia*. Basic Books

Yearning for yesterday sociology ،(Fred Davis)1979, pp. 9-16/101-1 nostalgia

(Linda Hutcheon) 1998, pp. 20

Chronotopes of Affectivity in literture، (Laura Salmon) 2015, pp. 24